

ABONAMENTS

Barcelona mes	1.000 Ptas.
Catalunya i territori de la República	1.000 Ptas.
trimestre	3.000 Ptas.
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre	1.000 Ptas.
Països convulsos postal, id.	1.000 Ptas.
Altres països, id.	1.000 Ptas.

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS EDOONS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 100, 1.º — TELEFON 11.400
TALLERS D'IMPRESA: CARRER DE BARCELONA, 11 i 13. — TELEFON 10.000

EL TEMPS Pressió al nivell de la mar: 760 mm. Temperatura actual: 7.º gr. Temperatura mínima: 6.º gr. Temperatura màxima: 11.º gr. Humiditat relativa: 61 per cent. Velocitat del vent: 3 quilòmetres per hora, del nord-nord-oest. Visibilitat: 10 quilòmetres. Estat del cel: cobert de núvol. En les últimes 24 hores: Temperatura màxima: 11.º gr. Temperatura mínima: 6.º gr. Recorregut del vent: 87.7 quilòmetres. Precipitació: 0.0 mm. Ràpides en el dia: 1 hora 30 minuts.

El tercer govern Lerroux

Si fa no fa, com abans

Les notícies rebudes ahir a la matinal feien tómer que la crisi havia entrat en una fase difícil; ahir al migdia, però, tot estava endegat; el senyor Lerroux anunciava oficialment la llista del Govern que l'acompanyarà en l'etapa ministerial que acaba d'inaugurar-se. No es pot negar que, donats els antecedents, la rapidesa de la solució ha causat certa sorpresa; la veritable sorpresa, però, ha estat la significació del Govern nou, que si fa no fa és la mateixa de l'anterior. Després de plantejar una crisi total, la cosa no ha passat d'allò que proposava el senyor Lerroux de primer antuvi. Els que s'havien fet la il·lusió d'un canvi radical s'han hagut d'accontentar amb un simple canvi de radicals.

I bé, doncs, el ciutadà de bona fe es demana de què ha servit aquesta suspensió momentània del ritme polític, quin és el resultat pràctic d'aquesta crisi. El resultat d'aquest petit sotrac haurà estat accentuar lleugerament el caràcter dretista del Govern, i això encara per defecte, per l'eliminació dels senyors Martínez Barrio i Lara, que indubtablement representen l'extrem esquerrisme del radicalisme, que de natural s'ha anat situant en una posició de centre dret del mecanisme polític de la República. Mirada per aquesta banda, la solució no és gaire satisfactòria, perquè les contemporitzacions, les transigències amb les dretes seran encara més efectives. En cas de necessitat, el senyor Martínez Barrio podrà fer un bon servei al seu partit, si no s'arriba a produir alguna cosa d'irreparable en les intimitats de l'organització, perquè el dia de demà, segons com vagin les coses, podrà recollir la bandera del radicalisme extrem i ocupar un lloc immediat al centre de l'horitzó republicà espanyol.

En aquest aspecte, doncs, els republicans d'esquerra no tenim cap motiu per felicitar-nos de la solució d'aquest conflicte legal, com una tempestat d'estiu. Hi ha un altre caire, però, que interessa vivament els republicans en general i els autonomistes catalans. ¿Per què ha estat total la crisi? Heu-vos ara una pregunta que no es pot respondre sense formular-ne una altra. ¿Per què hi ha hagut crisi? A això tothom respondrà: perquè les dretes clamaven, vociferaven que la confusió en què s'havia caigut era insostenible, que urgia aclarir la situació, i acompanyaven els seus clams de retencions que semblaven amenaces. Com que són majoria a la Cambra, en qualsevol moment podien executar el Govern. En proposar una crisi parcial, van fer un esbós de disgust, van arruïnar les cèl·lules de la seva actitud es va fer més tenebrosa que mai. Vinga la crisi total, doncs, que aquesta gent deu voler governar. Plantejada la crisi, es féu un silenci instantani, les cèl·lules es desarmaren, el tot irat es va tornar conciliador, i tot reconeixent que no hi havia altre Govern possible que no el presidís pel mateix senyor Lerroux, van confessar que no havia arribat la seva hora i que ja s'esperava una estoneta més.

Aquesta conformitat és de mal auguri. La por no fa mai prosèlits, i les dretes han demostrat que s'havien esmentat. Aquesta por, però, vol dir alguna cosa: vol dir que malgrat el seu triomf electoral senten que a tot el país palpita una opinió que no els és favorable. D'altra banda, vivem en guerra civil, i com que saben que el Govern estànt no podrien realitzar res del que prometen al vot electoral, el senyor Gil Robles té per que les desercions anirien a augmentar els núclis dels seus adversaris de la dreta i aleshores es torna prudent, i es resigna a esperar. ¿Esperar què? No ho diu, i ens sembla que no ho sap ben bé; amb la seva negativa, però, ha arrossegat la Llaga, que, plena d'ardor ministerial, estava disposada als sacrificis més remuneradors. I, és clar, aquesta reculada li cou, perquè la gent, a l'últim, es cansa, i qui s'espera es desespera. Aquí, divorciada del Parlament sense motiu justificat; allí, havent-se de resignar a renunciar el pla que ja es veia al davant; a l'Ajuntament, posada en ridícul pels seus tècnics i sense esma; la seva situació es va fent insostenible a tot arreu, perquè no fa servei enlloc.

La crisi, doncs, bé ha permès de veure alguna cosa, i potser no haurà estat tan inútil com podia semblar al principi. Per a Catalunya la presència del senyor Salvador Madariaga al davant del ministeri d'Instrucció Pública no és motiu d'alarma, i si l'interès del senyor Marraco al Govern com a titular de la cartera de Finances pot inspirar alguns rebrils, les dretes manifestacions del cap del Govern poden exaltar fins allà on és lícit de suposar en un Govern en el qual continuen predominant els radicals en la mateixa proporció exacta que en l'anterior. Hauríem preferit una altra solució que ens hagués facilitat l'entusiasme; amb la present, però, no veiem motiu per cap actitud heroica. Que a Catalunya la majoria de l'opinió és republicana, que es decanta cap al catalanisme d'esquerra, ningú no en podia dubtar després de l'èxit electoral de gener; ara del que dubtem més que mai és que a Espanya les dretes tinguin la força que volen fer creure.

EL VUITÈ GOVERN DE LA REPÚBLICA

La solució de la crisi s'ha limitat a la substitució de Martínez Barrio, Lara i... Pareja Yébenes

El nou Govern no ha estat gaire ben rebut en cap sector polític

Madrid, 3. — Tal com quedaren les coses ahir passada no es podia preveure el desenllaç que ha tingut la crisi. La creença general era que les gestions de les quals parlà el Sr. Lerroux no tindrien cap èxit, i, per tant, la confusió es feia més evident, tota vegada que de la manera com la crisi havia hagut d'ésser plantejada, hom no podia esperar que es limités a la substitució gairebé exclusiva de les carteres la dimissió de les quals portà dijous el Sr. Lerroux al Palau Nacional.

Es natural, doncs, que hom esperés un major luxe d'esforços, per tal de resoldre aquesta crisi que tantes dificultats semblava presentar.

També ho feia preveure el resultat de l'entrevista dels Srs. Lerroux i Alcala Zamora, en la qual semblava que aquest darrer no estava d'acord amb les gestions fets pel Sr. Lerroux.

Però no ha estat així. Avui, a primera hora el Sr. Lerroux ha tingut condecorada una llista de govern que ha estat acceptada, la qual no es veu pas que sigui resultat de les gestions que ahir havia anunciat, car s'ha limitat a

Presidència: Alejandro Lerroux García.
Estat: Leandro Pita Romero, republicà independent.
Governació: Rafael Salazar Alonso, radical.
Guerra: Diego Hidalgo Duran, radical.
Marina: Juan José Rocha García, radical.
Agricultura: Cirilo del Río Rodríguez, republicà indep.
Indústria i Comerç: Ricardo Samper Ibáñez, radical.
Comunicacions: José María Cid Ruiz-Zorrilla, agrari.
Instrucció Pública: Salvador de Madariaga, rep. indep.
Treball: Josep Estadella i Arnó, radical.
Obres Públiques: Rafael Guerra del Río, radical.
Finances: Manuel Marraco, radical.
Justícia: Ramón Alvarez Valdés, liberal demòcrata.

El tercer govern Lerroux

El senyor Lerroux ha sortit del seu domicili a tres quarts de deu del matí, i s'ha dirigit al domicili del President de la República, amb el qual ha estat conferenciant durant vint minuts, i ha sotmès a l'aprovació de S. E. la llista definitiva del Govern que havia aconseguit formar, facilitant-la a la sortida als periodistes.

Lerroux dona compte de les seves gestions per a formar el nou Govern.

Llegida la llista ministerial el senyor Lerroux ha manifestat als periodistes:

— Si no hi tingués cap inconvenient, senyors, seguir-me a la Presidència del Consell. Allí us diré tot el que cal dir.

Efectivament, poc després, el senyor Lerroux ha rebut al seu despatx de la Presidència els informadors, i els ha dit:

— Com sigui que els periodistes, donada la manera com han de fer les informacions, no sempre encerten a interpretar les coses o quan les informacions són de segona mà són fàcilment deformades d'acord al temperament o a les voluntats humanes, va ocórrer que ahir van circular notícies inexactes que em convé rectificar i vaig a fer la història de la meua gestió per aconseguir formar Govern.

Després que el senyor President de la República va tenir la bondat de confiar-me l'encàrrec de formar Go-

vern, la primera visita va ésser al senyor Martínez de Velasco. Va circular la notícia que havia estat mal rebut i que havia sortit mal impressionat d'aquesta visita, quan va ésser tot al contrari.

El senyor Martínez de Velasco, no

vern, la primera visita va ésser al senyor Martínez de Velasco. Va circular la notícia que havia estat mal rebut i que havia sortit mal impressionat d'aquesta visita, quan va ésser tot al contrari.

El senyor Martínez de Velasco, no

Manuel Marraco, nou ministre d'Hisenda

va poder estar més gentil, més caval·lerós, ni amb més alt sentit patriòtic. Es va posar a la meua disposició i vam acordar que el senyor Cid, en el successiu, tingués la representació del partit.

No em va formular cap pretensió per ampliar aquesta representació, i quan vam estar d'acord respecte això, em va demanar notícies sobre l'acció parlamentària que jo em proposo descafellar. Aleshores li vaig donar, amb tant més motiu quant no difereix d'aquella que jo vaig formular com a programa de l'anterior Govern.

El vaig instar perquè formés part del Govern que pretenia formar i molt delicadament es va negar a això per motius que l'honor i l'enaltiment, entenent que qui com ell fins fa poc més d'un mes havia figurat com a monàrquic, no podia pel sol fet d'haver formulat una declaració pública de republicanisme, acceptar una cartera sense que això vulguir dir que en el futur no estigués disposat a col·laborar personalment a qualsevol Govern que pogués formar-se amb aquestes o altres Corts.

Seguint l'ordre de la importància numèrica de les minories, que són decididament republicanes, vaig passar a visitar, com vau veure, el senyor Maura, perquè jo entenc que la col·laboració dels elements que dirigeix el cap republicà conservador cap perfectament dintre d'un Govern constituït per mi, que és de tipus centre. No vaig tenir la fortuna de convèncer el senyor Maura, a pesar d'haver-li fet les consideracions necessàries del moment històric que vivim i la conveniència d'agrupar en una obra de Govern totes les forces republicanes que interpreten amb un mateix pensament la situació.

Per això mateix, per entendre que la seva interpretació s'apartava totalment de la meua, no s'avingué a donar-me un ministre per al Govern que volia formar, però tampoc em digué que deixaria de prestar el seu ajut, sempre que el nostre pensament coincís en qualsevol propòsit o projecte que el Govern portés a les Corts. L'entrevista fou cordialíssima, com ha estat sempre entre nosaltres, donades les relacions que hem mantingut.

El senyor Lerroux ha dit que vistà després el senyor Melquíades Álvarez, i l'entrevista durà molt poca estona, per no haver formulat aquest cap pretensió, puix que es veia satisfet tenint un representant dintre del Govern. Jo li vaig dir—ha aplegit—que em proposava mantenir-lo en la mateixa cartera.

(Continua a la pàg. 3)

De retorn de Madrid...

Nicolau d'Oliver ens parla de les tasques de la Comissió Mixta de Traspassos

Ahí al matí va arribar, en l'express de Madrid, el president de la representació catalana a la Comissió Mixta de Traspassos, senyor Nicolau d'Oliver.

A fi de conèixer la marxa de les tasques de la Comissió Mixta visitarem ahir el senyor Nicolau d'Oliver, el qual va expressar-nos la satisfacció que li produïa la forma en què s'ha desenvolupat la Comissió Mixta durant la darrera setmana.

La Comissió Mixta—va dir—ha seguit treballant en l'avaluació de la contribució territorial. També ha enllestí el traspass del Tribunal tutelar de menors i el de protecció a la dona.

Durant les dues setmanes que seguiran—afegeí el senyor Nicolau—continuarem avaluant serveis traspassats, fins que aquests absorbeixin l'import de la contribució territorial i pugui aquesta traspassar-se sense més dilació.

El que això pugui arribar a aconseguir-se, era desig reiteradament manifestat pel Govern anterior, i no cal dir del Govern de la Generalitat.

Tenint en compte que les línies generals del nou Govern de la República—acabà dient—són semblants a les de l'anterior, és d'esperar, doncs, que la contribució territorial quedarà traspassada el primer d'abril.

El senyor Nicolau estigué ahir al matí a visitar el Conseller de Finances, amb el qual va celebrar un canvi d'impressions.

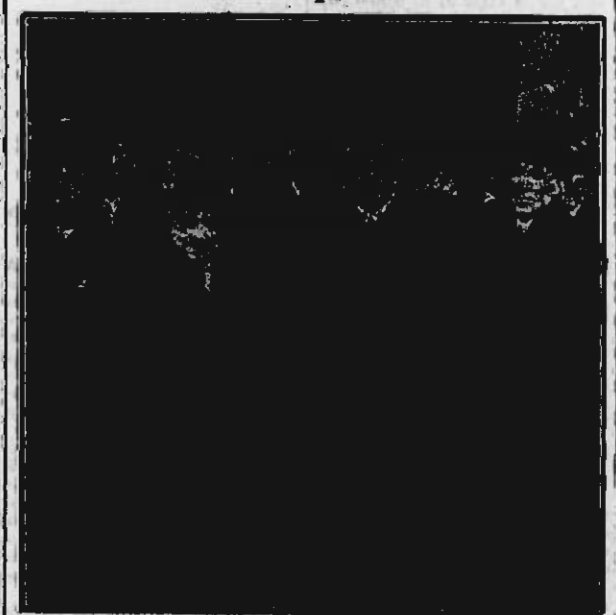
Es demanarà que es retiri el projecte de pressupost del senyor Lara

Madrid, 3. — El senyor Abilio Calderón ha anunciat el seu propòsit que en la primera reunió de la Comissió de Pressupostos, que ha estat convocada per al dimarts, a feu del matí, demanarà al ministre de Finances que retiri, per inacceptable, el projecte de Pressupostos presentat a les Corts pel seu antecessor.

La pròxima entrevista Dollfuss-Gomboes-Mussolini

Dollfuss diu que les converses de Roma tindran caracter econòmic

Però de la unió duanera, afegeix, ni se'n parlarà

El canceller Dollfuss, a la seva arribada a Budapest, rebut pel president Gomboes i altres personalitats

Roma, 3. — Oficialment s'anuncia que els caps dels Governos austríac i hongarès, senyors Dollfuss i Gomboes, arribaran a Roma el dia 14 del corrent mes per fer una visita oficial al Govern italià.

Els dits senyors romandran en aquesta capital fins al dia 16.

Viena, 3. — El canceller Dollfuss ha fet manifestacions a la premsa en les quals ha parlat de l'esdevenidor de la política austríaca. Ha començat per afirmar que cap modificació, en l'ordre internacional, no vindrà, i que la línia ja traçada serà seguida sense desviació.

Les converses de demà, les que han de tenir lloc a Roma entre Itàlia, Àustria i Hongria, la data les quals

Un poble fora de la llei

Salàs de Pallars, un municipi que fa quatre mesos i mig que no té autoritats

Un amic m'ha contat l'extraordinari cas de Salàs, un municipi del partit judicial de Tremp que ha romgut tot contacte amb els organismes oficials i viu completament al marge de la llei.

—A Salàs—m'ha dit—no hi ha alcalde, ni regidors, ni secretari, ni jutge, ni cap autoritat de cap mena. La vida oficial està completament paralitzada i el registre civil no funciona. Arriba a l'extrem que les comunicacions oficials destinades a les autoritats de Salàs, el carter les torna a llur procedència perquè no troba ningú que se'n vulgui fer càrrec.

Però Salàs deu ésser un poble de mitja dotzena de cases i una trentena d'habitants—he comentat cap convençut.

—No, Salàs té un cens de nou-cents habitants i de cases aproximadament n'hi ha cap a tres-cents.

—¿I un poble amb tanta gent no té ningú que el governi?

—Es veu que no necessiten ajuntament, ja que ni s'han preocupat de fer eleccions municipals.

He buscat una confirmació a tot això i l'he obtinguda. Precisament l'endemà mateix d'aquesta conversa, el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava un decret de la presidència sotmetent a tutela l'esmentat municipi i nomenant un delegat del Conseller de Governació per a assumir les funcions pròpies de l'Ajuntament i de l'Aldcalde en tots els aspectes municipals, administratius i oficials. M'he procurat un exemplar del Butlletí i uns quants noms de salassencs de significació, i un bon dia m'he presentat a Salàs, disposat a veure de prop tot aquest misteri.

He donat un tomb pel poble i no he despertat la curiositat de ningú. La gent de Salàs fa la seva vida normal, i només se'ls veu una mica atretsats arreglant les quadres perquè l'endemà comença la famosa fira de bestiar, que dura vuit dies i que és de les més importants de Catalunya.

M'ha cridat l'atenció un cartell que he vist clavat a la porta d'un cafè, però no m'ha semblat prudent apropar-m'hi perquè no es pensessin que vull fer el tafaner. Però després he vist cinc o sis cartells més, iguals que el del cafè, distribuïts estratègicament per les cantonades principals dels carrers del poble, i encara en passat per entremig dels arcs de la plaça he pogut apreciar que no hi havia a la taula dels avisos oficials no hi havia

—Per on s'hi entra?

—Es igual, perquè tampoc no hi trobarà ningú. Està tancat i a dins no hi ha més que una taula i un parell de cadires.

—I el registre civil, on el tenen?

Vull dir aquells llibres on s'hi apunta la gent que es mor, les enalties que neixen i els que es casen.

—No en tenim en aquest poble d'això, ni ens fa cap falta. Quan se'n mor un, l'enterrem i llestos. Si apuntant-ho pogués resuscitar encara valdria la pena. I quan un parell es casen, sabent-ho ells, ja n'hi ha prou.

La lògica d'aquesta bona dona m'encanta. Li pregunto com s'ho faran, si no tenen registre civil, per saber l'any que els xicots han d'anar a fer el servei, i em diu que els xicots de Salàs al servei no hi han d'anar a fer res. Li parlo de pagar la contribució, i em contesta que a Salàs la gent no en paga, de contribució. Finalment repetixo tot el que he dit uns moments abans a aquells vallets, i el resultat també és el mateix. Cap dona d'aquelles no coneix ningú de tots els que anomeno, i naturalment, si no els coneixen, menys en podran dir on s'estan. Amb tot, s'ofereixen molt amablement per si vull que m'expliquin detalladament la història del rec que tenien i la del rec que volen.

Encara un tros més amunt provo d'interrogar un vell que pren el sol tranquil·lament i mata les hores xucant una pipa, però tampoc no en trec res, perquè l'interpel·lat em resulta d'una sordera convencional escandalosa. Decideixo, finalment, anar-me'n cap al cafè amb la confiança que hi trobaré algú que m'informarà. Efectivament, al final em topo amb una cara coneguda. Correspon a un xicot de la meua edat, que va una mica més mudat que la resta de salassencs que he vist fins ara. No sé d'on el conec, però ell resulta tenir més memòria que jo i em fa recordar de quan cursàvem plegats l'ampliació de medicina. Sap com em dic i em pregunta si encara faig de periodista. Li explico l'objecte del meu viatge a Salàs, i després de recomanar-me que no m'escurri de voler conèixer les autoritats dimities, perquè no en treuré l'aigna clara, em diu que reünirà la comissió dels sis i que m'explicarà tot el que bonament em puguin explicar, ja que no els fa pas res que la qüestió del seu rec la sapiguem a tot arreu.

—Tot això—em diu—ho fem pel rec. Salàs sense el rec és a la misèria, i com que tenim raó, volem el rec i no pararem fins que el tinguem.

Dedueixo que tots els habitants de Salàs, xics i grans, homes i dones, es tenen la llei ben a prop i que no saben parlar d'altra cosa que d'aquest rec que és la seva obsessió.

Xavier PICANYOL

(Acabard)

La cançó del dia

BIBAL REQUETE, DIOS PAT
VIVA ESPAÑA CARLISTA

—Volem per amb ell, per l'altre del volum. I

A la pàgina 7:
"UNA REVOLUCIÓ AL PEU DE LA SERRALLADA DELS APDES"
per Ramon Suñer-Picalló

Els socialistes catalans i els socialistes centralistes

Sembla que, en definitiva, no es puguin entendre. Hens ací, síndic, com Folch i Capdevila explica, des de JUSTICIA SOCIAL, l'entrevista celebrada entre el comitè executiu de la U. S. C. i Largo Caballero, en la qual aquest senyor volia arribar a certes diferències o tall de dictador.

El company Largo Caballero comença per dir-nos que, en ocasió de passar per Barcelona per altres qüestions, havia cregut complir un deure de cortesia convocant-nos, per tal de veure si era possible que acabessin les diferències entre nosaltres i els companys de la Federació Socialista de la Rambla de Santa Mònica; que si el motiu de les diferències era la no acceptació, pel Partit Central, de les diverses Seccions que la U. S. C. tenia establertes a Barcelona, perquè els Estatuts del P. S. O. E. no permeten més que una sola agrupació a cada ciutat, podria estudiar-se la solució considerant Barcelona dividida geogràficament en diversos nuclis a cadascun dels quals podrien organitzar els grups que ens interessessin.

El company Comorera, en nom del Comitè Executiu de la U. S. C., contesta que això de les diferències amb els companys de la Rambla, i de la nostra forma d'organitzar-nos a la ciutat de Barcelona, eren qüestions episòdiques i de detall; que el que calia resoldre era un problema més profund: que la U. S. C. havia celebrat un Congrés, d'unificació de les forces socialistas a Catalunya, amb els companys de l'antiga Federació Catalana del P. S. O. E., i en aquest Congrés s'havien aprovat, per unanimitat, uns Estatuts que donaven una certa organització autonòmica al Partit a Catalunya, però aquests Estatuts no havien estat acceptats per la Comissió Executiva de Madrid.

Ja no fou possible seguir més endavant. El company Largo Caballero va interrompre dient que sobre aquest punt no podia consentir NI UNA PARAULA NI UN COMENTARI.

I afegeix Folch i Capdevila amb amargor:

"No ens podem explicar la seva posició. No podem comprendre la seva intolerància davant d'una aspiració comuna dels socialistes catalans d'organitzar-se autònomament. És que no poden capir la justícia de la nostra aspiració?"

Nosaltres somiem en una futura República Socialista Catalana federada amb altres Repúbliques Socialistes d'altres pobles d'Espanya. Però amb aquestes coses que succeeixen, ens fa l'efecte que el nostre somni, quan la realitat arriba, no serà vist amb bons ulls pels companys del centre d'Espanya. Voldríem saber, doncs, concretament, ja des d'ara, si no entenem també el Socialisme com una solució als problemes col·lectius que, com el de Catalunya, es basen en una diferència econòmica i en la voluntat del país."

Entorn de la crisi

"LA HUMANITAT"

La solució donada a la crisi i que hom ja presenta li sembla d'interès:

"Es evident, evidentíssim, que un Govern com el que sembla que va a formar-se, no pot satisfer-nos. Però és evident també que en l'actual moment polític, mediatitzat amb tota serietat les circumstàncies que hi concorren, la solució no podria ésser considerada com un desafiament a les esquerres, sinó com a conseqüència de la situació creada, per les darreres eleccions generals, en les quals les esquerres actuaren destacades per dissensions internes i la massa ciutadana fou víctima de les hàbils plat-formes del contuberni clerical-monàr-

quico-faista. Sembla aturat per un instant el que apareixia com a perill imminent, però cal que les esquerres es recobren sense perdre de temps. Els minuts apressen, i cal galvanitzar fins a l'exaltació la voluntat i l'energia de la democràcia republicana.

El govern que tot fa preveure va a formar-se no ens enganyem, és un ministeri per por temps, és un govern per a setmanes. Hi hauria els pressupostos a aprovar i la dificultat tornaria a produir-se així que es des-embolgués en els problemes d'ordre polític general. Això és inevitable. I són aquestes poques setmanes les que cal aprofitar intensament, al·licionant en l'experiència, les que han de recollir i orientar cap a una actuació fecunda i viva els homes responsables de les esquerres espanyoles."

"LA VEU DE CATALUNYA"

Hi poso aquesta nota còmica:

"Les esquerres espanyoles, cada vegada en situació més ridícula, per no saber comprendre la veritable situació creada per la darrera consulta electoral, intenten salvar l'ull mal pagat, volent que els que encara creuen en ells quedin convençuts que si els amics del senyor Gil Robles no entren al nou Govern serà degut a la gran influència exercida per les esquerres per a impedir-ho. L'Esquerra Republicana de Catalunya, per la seva banda, vol fer empassar als seus que si la Lliga no dona cap ministre és perquè el pobre senyor Santaló s'hi ha oposat.

Es difícil determinar qui fa la riure més amb aquests enganyys, si els que ho han obert, sabent o no sabent la veritat del que està passant, o els infel·lits lectors de llurs diaris, tractats com a veritables xinesos, com vulgarment es diu a Catalunya."

Doncs ja em dirà "La Veu", tan desmenjada, si no és per por a l'opinió esquerrana i republicana del país, per quina altra raó obscura no "vol" governar les dretes.

"EL MATI"

Hauria volgut un govern fort:

"Cal, al contrari, un govern capaç de donar la màxima sensació de fortitud d'autoritat i de prestigi. Aquest mateix fenomen que ara veiem de la formació de "fronts únics", és a dir, d'organitzacions de lluita, d'exercits disposats a la guerra civil, segurament que no s'hauria produït si haguessim pogut comptar amb un govern fort i fermament preparat per a reduir tothom dins el marc de la llei i fer front a tota possible contingència. És quan els qui governen no mostren prou valor per a imposar l'autoritat i fer prevaler la justícia que les diverses forces socials gozen aparèixer disposades a fer-se elles mateixes la llei i a imposar una mena de justícia acomodada a llur particular conveniència. Això és el que ara comença a iniciar-se sota l'antel·lor Govern. Quina diferència experimentalment, en aquest punt, amb la constitució del nou Ministeri? Nosaltres, de moment, no la sabem veure. I és evident que si el Govern d'ara no ha de diferir sensiblement de l'anterior, la situació del país no pot fer més que empitjorar de manera singularment perillosa. Per què, doncs, o a benefici de qui fou plantejada la crisi?"

"EL SOL"

En el seu editorial constata l'afinitat de la C.E.D.A. i de la Lliga, i admet prèviament la possibilitat que aquests dos partits arribin a articular-se:

"Ayer celebraron una larga entrevista los señores Cambó, Ventosa y Gil Robles. En ella se hizo un examen detenido de la situación política y de sus posibles derivaciones, y se llegó a una conclusión: la de la conveniencia de que el próximo Gobierno tenga por base al partido radical, con la presencia del Sr. Lerroux en el puesto de mando, y la de que entren los agrarios en la nueva formación. La C. E. D. A. y la Lliga consideran que no ha llegado aún el momento de su participación directa en las responsabilidades de gobierno. Se ha lanzado últimamente la especie de que las impaciencias de los jefes de estos grupos por un cambio de Ministerio obedecían al deseo de participar en el Poder. No es cierto. La

aspiración se circunscribía a que la salida de los elementos que habían empujado la bandera izquierdista dentro del Gabinete y la incorporación de las personas que ostentaban la representación del grupo agrario visueasen a dar al Gobierno una estructura más inclinada a la derecha y que garantizase la inestabilidad y permanencia de una política más acorde con el perfil de la Cámara y con los compromisos que el partido radical, y especialmente el Sr. Lerroux, había contraído con las derechas. Esos compromisos no sólo se retardaban, sino que parecían en trance de diluirse. Y para que ello no ocurriera así, entendían los señores Cambó, Ventosa y Gil Robles que era preciso modificar esencialmente el equipo gobernante y asegurar de ese modo un cambio total de las trayectorias políticas."

No quieren, pues, entrar en el Gobierno. Ahora más que nunca hay en ese aspecto, como en los demás de la situación política, una coincidencia absoluta de apreciación entre la Lliga y la C. E. D. A. Acaso esa analogía de pensamiento y de actitud se plasme de un modo más concreto y se haya pensado en la conveniencia de articular y subscribir un programa mínimo de colaboración que establezca lo que hoy es una convergencia de visión y de propósito. De todos modos, por el momento, la actitud es la que dejamos señalada, y las consultas se evanecirán en la mañana de hoy con arreglo a la posición que apuntamos."

"EL DEBATE"

Renunciades les ambicions que expressa dies enrera per la reacció republicana, s'acenta amb una nova recomplac al ministre que, pel seu republicanisme hauria esdevingut la bestia negra de les dretes:

"Esto puede lograrse no sólo con la eliminación de los factores que quitaban unidad a la formación dimidiada y la alejaban del espíritu predominante en la mayoría del Parlamento, sino buscando además la colaboración verdadera de esa mayoría, por medio del compromiso de atender inmediatamente a una obra nacional de urgencia. Con ese compromiso y con la garantía necesaria de que el orden público no está en manos claudicantes."

Las, puede emprenderse una labor fecunda. Este punto es esencial y conviene no olvidarlo ni un momento. La amenaza no se ha extinguido, ni mucho menos, y puede reanudar con violencia en cuanto se perciba alguna debilidad en la altura. De aquí que estimemos indispensable la rápida solución de la crisis y la presencia en el Gobierno de un ministro cuyos compromisos no sean otros que los de velar con energía por la seguridad pública.

Bien cubierta esta atalaya importantísima, no hay sino lanzarse eficazmente a una tarea que el país reclama, dándole un presupuesto, aliviando el paro forzoso, recogiendo sus anhelos más inmediatos y de más justificada urgencia. Sobre la base de una lealtad política, bien demostrada por las fuerzas que habrán de seguir demostrándola en lo sucesivo, no habrá disculpa para retardar en lo más mínimo esa obra nacional indispensable que es más que suficiente para ocupar a un Gobierno y agrupar una mayoría y que ha de ser la que ocupe al Gobierno futuro. Si la crisis que se está ventilando tiene algún sentido es éste: orden para poder trabajar; trabajo, una vez que haya las suficientes garantías de orden. Y como acierten los distintos grupos políticos a fijar con claridad y altura los ojos en esa meta, podremos esperar que se emprenda esa segunda etapa parlamentaria que echábamos de menos hace unos días."

Els desvergonyits separatistes

"LA NACION"

Vol oposar-se a que les esquerres catalanes intervinguin en la política espanyola:

"Lo que resulta inadmisibile y vergonzoso, sencillamente canallesco— porque es necesario emplear la frase gráfica— es que unos desentendados separatistas, que insultan a la Patria diariamente, que tienen a menos ser de nuestra raza, y que todo lo que vienen a buscar a Madrid es dinero, se permitan el lujo de querer manosear los periódicos anatemados, vetos y amenazas para el caso de que la cri-

sis se resuelva en este o en el otro sentido. Por mucho que haya perdido la sensibilidad nuestro pueblo, no es posible que siga consentiendo sin protesta que esta clase de gentes, enemigos de España, se entrometan en nuestros asuntos, sin antes hacer una pública retractación de las villanías que han cometido contra la nación. Cuando se dice que los no definidos como republicanos no pueden intervenir en el Gobierno de la República, sería absurdo dar por bueno que los antipatriotas puedan influir en los destinos de la Patria."

LES LLETRES I LES ARTS

EL CORREU D'AVUI

Una revista d'idees ha estat considerada sempre indispensable pels lectors catalans. Revista de Catalunya satisfarà aquesta necessitat. Hi subscriuen a Tapineria, 10.

Biblioteca del Col·legi d'Advocats de Barcelona. — El Butlletí de la Biblioteca del Col·legi d'Advocats de Barcelona corresponent al quart trimestre de 1933, publica uns resums estadístics que demostren la importància d'aquesta biblioteca barcelonina, que compta amb un fons de 44.828 volums. El nombre total de lectors durant l'any 1933 ha estat de 12.552. El total de volums deixats en préstec ha estat de 1.150. El total de volums ingressats a la biblioteca per compra i per donatius durant l'any passat ha estat de 1.324. Les revistes i publicacions periòdiques que es reben actualment en aquesta biblioteca sumen 225. Té establert un servei d'informació bibliogràfica per als advocats, corporacions públiques i entitats culturals. La Biblioteca del Col·legi d'Advocats de Barcelona (Mallorca, 283) és oberta tots els dies feiners, de 9 a 1 i de 3 a 8.

Verdaguer és l'únic poeta que de Catalunya, a tot el llarg de la seva història, la segona edició de l'Atlàntida demostra que el gran poeta no resta oblidat. Llegir les obres de Verdaguer és, per a tots els catalans, signe de cultura. Tenir-les és per a nosaltres un deure que no hem de negligir.

ELS ESPORTS

FUTBOL

La primera selecció espanyola 1934

Per a jugar contra Portugal — primera part de l'eliminària peninsular del campionat del món — ja s'han escollit els jugadors que en han de representar. El torneig de Lliga ha servit de magnífic punt d'observació al senyor Garcia de Salazar, el qual, no sabem si per sistema o per necessitat, ha renunciat a la formació d'un equip nacional a base de ratlles senceres de clubs, sistema que havia innovat el seu antecessor senyor Mateos.

Per a cada lloc el jugador més en forma. Aquest és el lema de l'equip que s'arreglarà a Madrid contra els portuguesos. I, com que en matèria de seleccions és aventuradíssim l'exposar una opinió i sostenir-la amb gallardia, no sabríem pas dir si enguany el canvi de mètode farà el prestigi que l'any anterior havia perdut el nostre futbol dins el camp internacional.

Una selecció que no pugui — després d'efectuada la tria de jugadors — entrenar-se una bona temporada fins arribar a fer un conjunt bo d'unes individualitats notables, entenem que sempre té insegur el resultat dels partits que jugarà. L'equip nacional pot donar un resultat magnífic i fer demà un paper desafortunat, perquè tot dependrà que la intel·ligència entre els seus components es produïxi o no.

Sempre és perillós juntar, sense una preparació adequada, elements de joc tan diferents com els que ha triat el senyor de Salazar. Bascos, madrilenys, catalans, etc. L'auran de combinar davant d'uns adversaris resistents i coratjosos les seves escoles de joc tan diferents, i així, la sobrietat d'Irarragorri haurà de fer joc amb un davant centre "de fúria" com és Lángara i al costat d'un estilista finíssim com Ventolrà. J. Regueiro, un interior esquerre que només xuta amb la dreta, haurà de combinar la seva innegable ciència amb el joc impetuós i no sempre ordenat de Gorostiza.

Prou bé sap el senyor de Salazar que la selecció té aquest defecte per sobre dels altres. Una parella de defenses com la que formen Zabalo-Quincoces tothom la veu amb bons ulls. La línia mitjana no és pas la que requereix una millor compenetració entre els seus components, i si bé Cilaurren pot sentir-se d'haver jugat de defensa tota la temporada, no cal negar qualitat als tres escollits (Cilaurren - Marculeta - Fede). Però la davantera, la clau de l'èxit necessari, al nostre entendre, una perfecta distribució. No pot aventurar-se un canvi de lloc per no sacrificar un excel·lent jugador, i si el seleccionador volia de totes maneres fer jugar Regueiro no havia de posar-lo en la seva dificultat de xut amb el peu esquerre es posés massa en evidència. És aquesta la millor, del nostre futbol. Aquesta, la que sembla la part més vulnerable de l'equip designat, perquè ni els interiors ni els extrems d'aquella part han donat uns indiscutibles internacionals. Si Bosch pogués jugar Regueiro brillaria més, però arreglant Gorostiza, potser seria millor posar-hi al costat Chirri, el seu company de club.

Trobem un encert, i ho volem fer constar, l'arreglar Zamora. És un valor material de primer ordre i, moralment representa els supervivents d'una època, la millor, del nostre futbol. A Zamora cal posar-lo ara i si més endavant no pot defensar la seva comarca amb l'encert que ho ha fet fins ara, caldrà donar-li algun paper important o fer-lo seleccionador, perquè el sentit de tradició que porta a sobre sigui un estímul per als nostres jugadors.

FUTBOL

La primera selecció espanyola 1934

gal que ha de celebrar-se a Madrid el vinent diumenge, dia 11. Els portuguesos, pel que fa referència, no amaguen la importància que per a ells representa una victòria sobre l'equip espanyol, i per tal de presentar-se en la seva millor forma, avui, a Oporto, disputaran un partit d'entrenament contra una selecció local. L'once espanyol en el qual figuren Zabalo i Ventolrà, es troba també molt animat i refiat que la victòria, encara que difícil, correspondrà als seus colors.

Per tal d'informar els nostres lectors sobre l'interès que ha despertat aquest partit entre els esportius catalans, que ha cristallitzat amb la formació d'un tren especial, hem cregut convenient d'entrevistar-nos amb el conegut organitzador d'expedicions futbolístiques, l'actiu Josep Ceballos, de la Companyia Wagons Lits. Ceb. el qual, molt amablement, ens facilità les següents dades: —Crec — diu el senyor Ceballos — que aquest tren especial que organitzem serà un èxit d'inscripció. Per aquest motiu no vam vacillar a aprofitar les facilitats donades pel sotscap de tràfic de la Companyia de M. S. A., per tal que la nostra Companyia tingués cura de conecionar el tren especial. Els preus reduïdíssims que regirien — continuà dient el senyor Ceballos — és la prova més demostrativa de l'afolliment que ha tingut en els nostres estaments esportius pel que resulta de quantiosa a hores d'ara la demanda d'inscripció. De més a més, la Federació Nacional, en atenció als esportius catalans, ha reservat una quantitat de localitats per a tots els qui hi desitgin assistir. Amb aquestes dades instantànies hem pensat que ja eren suficients per a situar-nos davant l'esdeveniment del proper diumenge.

Per fi, avui s'acaba el campionat de Lligues. Tanmateix ja era hora, puix que torneigs de la categoria d'aquest convenien ben poc per diversos conceptes.

Avui, però, s'hi donarà el darrer foc i al vespre tindran ja els campions i els darrers classificats.

Pel que toca als nostres equips, els partits d'avui són d'aquells que en podrem dir de tràmit, per la raó que ni un ni l'altre no hi han d'anar a millorar cap posició ni desmillorar-la.

Amb tot, però, no hem de desmentir la importància que té l'encontre que es jugarà a la carretera de Sarrià entre l'Espanyol i el Madrid, puix que, si bé el nostre equip no va guanyar-hi res, en canvi el Madrid ho pot perdre tot, puix que una derrota equivaldria la seguretat de no poder copiar el primer lloc, en disputa entre ell i l'Atlético de Bilbao. I això podria ésser molt fàcil que es produís, puix que l'Espanyol seu company de club.

Continuem amb gran activitat els preparatius per al matx Espanya - Porto-

FUTBOL

La primera selecció espanyola 1934

hem de creure que farà el màxim esforç per a aconseguir la victòria.

El Barcelona a Sevilla contra el Betis poca cosa de bo podrà fer, i més amb les darreres actuacions de l'equip sevillà al seu camp.

A Sabadell el titular lluitarà contra el Sevilla, i si bé podria donar-nos una victòria, tanque no li faria millorar la situació i el Sevilla no hi perdria res, puix que té el primer lloc assegurat.

Els partits d'avui

Heus ací l'ordre de joc i àrbitres per a aquesta darrera jornada:

PRIMERA DIVISIO

Athletic de Bilbao - Racing de Santander: Comorera.

Espanyol - Madrid: Steimborn.

Betis - Barcelona: Sánchez Orduña.

Oviedo - Donostia: Montero.

València - Arenas: Escartín.

SEGONA DIVISIO

Osasuna - Celta: Vilalta.

Sabadell - Sevilla: Vallana.

Irun - Sporting: Iturralde.

Athletic - Alavés: Medina.

Coruña - Múrcia: Melcón.

TERCERA DIVISIO

Logroño - Baracaldo: Ostáiz.

Valladolid - Elx: Valiás.

Saragossa - Gimnàstic: Casterlenas.

Torneig de Classificació

PARTITS PER A AVUI

Terrassa - Manresa.

Sant Andreu - Sans.

Torneig Català

PARTITS PER A AVUI

Júpiter - Mollet.

Badalona - Granollers.

Ripollès - Espanyol.

Sant Cugat - Santboià.

Atletisme

EL TROFEU MOLOCK'S, A L'ESTADI

Aquest matí, a l'Estadi, els 264 inscrits disputaran en les quatre proves de 80 metres llires, Pes, Solt d'alçada i 300 metres llires, el II Trofeu i medalles Molock's per a debutants. Interlat a aquestes proves es farà l'intent del rècord espanyol de la milla, del qual s'ha vingut parlant darrerament.

Acció Atlètica, organitzadora d'aquest concurs, ens recomana a tots els inscrits la màxima puntualitat, per a tota ordre de l'organització prega a tots ells, a tinguin absolutament a les disposicions que els siguin comunicades pel que tinguin cura del desenvolupament de les proves.

Així mateix fa avinent que per concepte es permetrà l'accés als vestuaris i l'estada a la pista de cap persona aliena a l'organització.

Durant el curs d'aquest festival serà comunicat al públic el resultat del Campionat d'Espanya de Cross, si és que es pot rebre a l'Estadi en temps hàbil.

Basquetbol

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Una jornada de tràmit i: Sols la partida Barcelona-Illuro, ofereix un interès relatiu i: En segona divisió un fort Ripollès-Cadell i: Breu pronòstic

La jornada d'avui ofereix solament un interès purament d'ordre moral, ja que materialment, excen en el primer grup de la primera divisió, en totes les dues divisions i grups restants les posicions estan fermament aclarides. Es per això que en qualificar-la de jornada sense ressonància no fem més que ajustar-nos a la veritat i cenyir-nos al que el calendari ens aconsegueix.

Estem ja, per fi, a les acalorades del Campionat de Catalunya. Doncs, bé: nosaltres continuem en el mateix pla, i per tant, també aquest diumenge els nostres lectors i aficionats a aquest esport hauran d'atenciar, aixoplugant-se allí on ninguin, les nufecies que amb un èxit més que notable venim prodigant.

Esports de Neu

ALBERT PEREDA, DEL CLUB ALPI ESPANYOL, ES CLASSIFICA PRIMER EN LES PROVES DE DESCENS

Ahir al matí es va celebrar a Navacerrada la prova del descens corresponent als Campionats d'Espanya. El recorregut era d'un quilòmetre i mig, i la carrera es portà a terme amb neu abundant i bon temps.

Els resultats foren els següents:

1. Albert Pereda, del Club Alpi Espanyol.

2. Ramon Cunat, de Peñalara.

3. Felix Candela, de Peñalara.

4. Felix Parra, del Club Alpi Espanyol.

5. Lluís Balaguer, de la Deportiva Excursionista.

De la Federació Catalana es classificaren en 14 lloc Oriol Canals; en 18, Bertran; en 21, Torres; i en 22, Mullor.

Tots es classifiquen per a la carrera que se celebrà aquesta tarda.

Pilota Basca

LES MATINALS DEL CLUB BASCONIA

La Junta directiva del Club Basconia, accedint als desigs del públic, ha aconseguit que els quatre principals pilots amateurs i quatre destacats pilots professionals a jugar quatre partits entre ells, durant, unes vegades de davantera i d'altres de zaguers.

Salsamendi, Gutiérrez, Charroalde i Aramendia, que són els quatre jugadors a què ens referim, no han pogut cap dificultat a l'original combinació. L'esmentada sessió començarà avui, diumenge, amb el següent partit: Salsamendi - Gutiérrez contra Charroalde - Aramendia.

Els tres partits restants es jugaran en successives matinals, i estan formats de la següent manera: Charroalde-Salsamendi contra Aramendia-Gutiérrez; Gutiérrez-Aramendia contra Salsamendi-Charroalde; i Gutiérrez-Salsamendi contra Aramendia-Charroalde.

L'ordre de la matinal és el següent:

Primer, a les deu, de concurs, grup C: Sunyer-Sabadell contra Batlló-Canadell.

Segon, del grup A: J. Bo-Artús contra Ribes-Campos.

Tercer, de campionat: Oller-Aris contra Vázquez-Duaso.

Quart, Salsamendi-Gutiérrez contra Charroalde-Aramendia.

FRONTO PRINCIPAL PALACE

En aquest frontó es jugaran avui, diumenge, els següents partits:

Primer, a les deu: Valentí-Jordà contra E. Llobet-Villalba.

Segon: J. Balet-M. Balet contra R. Bo-E. Bo.

Tercer: Lasheras-López contra Castanyer-P. Escudero.

Quart: Torrents I-Torrents II contra Salsamendi-Mas.

PRIMERA DIVISIO

Palmeria - B. Canals.

Perforia - M. Vinyera.

Segona DIVISIO

Palmeria - B. Canals.

Perforia - M. Vinyera.

Palmeria - B. Canals.

Perforia - M. Vinyera.

Palmeria - B. Canals.

Perforia - M. Vinyera.

TENIS

La qüestió palpitant del professionalisme

El constant desplaçament de valors del camp "amateur" al camp del professionalisme (i per cert dels valors més remarcables) obliga als crítics de tennis de tot el món a enfocar aquest problema des de tots els angles, i posar de relleu, mitja llurs dots d'observació directa dels fets constatables, la sagacitat i llur tota vegada cap d'ells no deluix un vaguetat més o menys explícit referent al fenomen. Ben pocs són en realitat els detractors del professionalisme.

La major part dels crítics solvents accepten aquest fet consumat i no s'estan de declarar que d'ell no en vindrà cap mal per a l'esport tenístic, ans bé, creuen que ha d'actuar com un vent favorable que no pot fer altra cosa que embarcar les bores i desfer els equívocs que planaven per damunt del vast panorama esportiu internacional.

Nosaltres, i no és pas cosa d'avui (ja una colla d'anys que presentem la franca arribada del professionalisme i la seva influència benefactora), sempre ens hem mostrat fermes partidaris de la nova modalitat. I no perquè no admirem la posició en tots sentits admirables dels "amateurs" totament purs. Dels veritables "amateurs".

Precisament perquè el fet de militar en el camp "amateur" ens sembla una posició honorífica, voldríem veure l'alliberat de tota ombra de "marronisme" que el pot fer esdevenir suspicte a l'esguard de l'home imparcial que es dona de bona fe a les pugnes de l'esport.

La nova correntia professional té el poder de delimitar amb claredat els dos camps.

A la dreta: els elements que actuen d'una manera desinteressada. (Totalment desinteressada.) A l'esquerra: els que veuen remunerades les actuacions llurs.

En arribar, però, a aquest punt ens adonem que sense voler repetim una vegada més les pròpies idees de sempre, i no és aquest el nostre propòsit d'avui, encara que no ens sorprendria haver de tornar-hi, degut al grau d'impermeabilitat de certes mentalitats de casa nostra.

El present comentari, fill de la lectura d'un article publicat a la revista "Tennis", no vol tenir altre abast que el de

Les Exposicions

SALA PARES
D'ençà de la seva primera exposició a la Sala Dalmau ara fa dotze anys, el pintor Ramon Campmany ens ha ofert ben poques vegades l'oportunitat de veure una manifestació monogràfica d'obres seves com la que actualment té oberta a la Sala Pares. L'assiduitat amb què ha concorregut als concursos generats i a les manifestacions artístiques de grup ens han permès seguir-lo i contemplar els desplaçaments i els avenços de la seva pintura. En cap d'aquelles exhibicions, però, s'ha donat a l'obra una quantitat tan copiosa d'obres com les que ara formen el catàleg de la sala, on figuren les seves obres més significatives de les seves possibilitats presents.

Campany, format originàriament en el grup dels Evolucionistes ja extingit, no ha passat per sensibles rectificacions; el concepte que avui inspira la seva posició estètica no és gaire diferent del que servia aleshores. Temperament delicat, narrador veridic del natural, avui els seus paisatges són més categòrics, més grans i més dolços que abans. D'altra banda ha eliminat una intervenció excessiva del negre com a element acusador del volum i ha netejat l'atmosfera d'un tel de pols que anul·lava una mica els seus panorames. La descripció dels elements obcecs als mateixos principis, però tots s'hi individualitzen amb la forma i les qualitats que els distingeixen en el natural, sense que l'harmonia del conjunt en pateixi, sinó tot al contrari; els termes són més legibles, les distàncies s'establixen naturalment i el tot pren una vivacitat i una claredat descomunal. En conjunt la densitat és més efectiva, la línia natural s'ha fet més constant i el pintor més segur de la seva visió i dels seus recursos expressius, sembla que s'hi trobi un vel que li feia veure les coses amb una mena de vaguetat, d'indiscernible que era una coqueria insuflida i s'urt a consultar el natural cara a cara i amb els ulls oberts i en capta poesia que s'hi penetra tendrament.

Aquesta actitud franca, decidida, subvertia clarament en les natures mortes que figuren en l'exposició. La intensitat del color concord amb la rumbositat dels volums i l'anotació de les qualitats; cada cosa, cada fruit és el que és i totes plegades formen un conjunt articulat, agradable a la vista per la disposició, i atractiu per la línia veritat de la transcripció. En els paisatges es nota la mateixa claredat de visió i la mateixa delicadesa en l'execució. Grisos i verdos robustos, interceptats per blancs dolçament apagats sota cels de suau transparència, són els elements de les harmonies avellutades d'aquestes teles pintades amb intel·ligent obstinació. En les inspirades en passatges de la plana de Vic sembla que el pintor incia una transició cap a una paleta afimada en un altre diàmetre del qual li augurarem resultats excel·lents. Acompanyen els paisatges i les natures mortes unes quantes figures de les quals dues són nus. Aquestes dues teles indubtablement marquen els moments més interessants en aquesta modalitat del pintor. En el catàleg, al costat d'aquestes obres trobem anotats els paisatges 6 i 16 de tema igual, 12 i 22 de la Plana de Vic, "Volants de Vic", els de Canet de Mar i el titulat "Paisatge francès", ric de matissos i nuàncies d'entomació.

R. Cortés i Casanoves, dels Amics de les Arts de Terrassa, exposa unes quantes teles amb paisatges terrassencs i altres indrets propers a Barcelona. El pintor s'acull a un fauisme temperat que li dona una visió discretament dramàtica del natural. Dintre aquest concepte troba notes vigoroses i un moviment que accentua el patetisme d'algunes composicions. Pictòricament revela les possibilitats de la seva paleta en les notes, d'entre les quals sobresurten les 22 i 23. Presideix la sala un retrat pintat amb evident atenció.

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRÀCIA, 36
Fins al 9 de març

SYRA
DIPUTACIÓ, 252 - Telèfon 18710
Fins al 10 de març

SALA PARES
R. CORTÉS I CASANOVES
Fins al 10 de març

SALA GASPÀR
CONSELL DE CENT, 333 - Tel. 12004
Fins al 10 de març

GALERIES VALENCIANO
PLAÇA MACIÀ, 10
EXPOSICIÓ DUNYAC
Del 8 al 23 de març

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

descobrir sense esforç aparent un món de particularitats que passen per alt als nostres ulls i ens encarrimem amb aquells troços de naturalesa. I, no obstant, la ciència de l'autor evita qualsevol enfangar i ens comença una sensació de totalitat que meravella i emociona. Anotem "Terres grasses", "Prats de Peiró", "Noguera a la tardor", "Estiu", d'unes resonàncies blaves delícies, "Contrallum", "Tardor (dia rúfol)" i les composicions de "El Firal", plenes d'animació, sota la lluminosa vibració del fullam que es reflecteix en aquella munió de figures, vehicles i objectes transcrits amb una seguretat extraordinària.

GALERIES SYRA
Pilar Planes celebra la seva primera exposició amb un conjunt d'olis i dibuixos colorits. Fíor de temperament, instint en l'harmonia i una vocació entusiàstica que es manifesta més en profunditat i recolliment que en locucions superficials. "Peixos", natura morta d'aparença modesta, dona la mesura de la sagacitat colorística de l'artista i de la seva intensitat expressiva. En "El pati" posa en funció la delicadesa de la seva percepció; "Suburbí" ens diu la línia susceptible de la seva retina a establir un deliciós acord rosa; "Nou", "Terrats" i sobretot "La Plana de l'Om", demostren l'aguda sensibilitat de la seva pintura, que en la composició de flors i en els dibuixos demostra les seves aptituds singulars com a comentarista de la figura femenina.

Josep Rovira i Soler, exhibeix una abundosa col·lecció de figures i paisatges de Mallorca, l'Escala, de la costa catalana, pintats amb discreció. Recordem el número 16, del Port d'Andorra; el 25, de Montgat; el 26 i 27, de Sant Pol; el 28, del Guinard. En les figures i els caps d'estudi usa una tècnica més vehemement i més ampla que molt sovint li fa encertar realitzacions de notable vivacitat.

SALA BUSQUETS
Albert Rafols ofereix al públic una vintena de paisatges, pintats amb visible daler i simpàtica aplicació. La paleta una mica aspra s'aval amb el concepte ferreny que caracteritza alguns dels paisatges vistos amb gran amplitud. Destaquem "Núvol d'estiu", "La Bassa de Capellades", de ruda melancolia, "Cases d'Horta", impressió transmesa amb notable vivacitat.

L'escultor Eudald Serra exposa trenta dibuixos de caràcter epigràfic i unes quantes escultures en les quals, en general, el propòsit expressiu eclipsa la severitat formal. En els retrats, l'autor se sotmet al model i obté resultats plàstics força apreciables.

EXPOSICIONS D'ART
GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 615
Exposició-venta d'una important part de quadres de la col·lecció Grimaldi
Fins al 10 de març

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRÀCIA, 34
Fins al 9 de març

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRÀCIA, 36
Fins al 9 de març

SYRA
DIPUTACIÓ, 252 - Telèfon 18710
Fins al 10 de març

SALA PARES
R. CORTÉS I CASANOVES
Fins al 10 de març

SALA GASPÀR
CONSELL DE CENT, 333 - Tel. 12004
Fins al 10 de març

GALERIES VALENCIANO
PLAÇA MACIÀ, 10
EXPOSICIÓ DUNYAC
Del 8 al 23 de març

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

LA PINACOTECA
El mestre Iu Pasqual exhibeix una vintena de paisatges pintats amb un aplom magistral. Tècnicament són d'una perfecció insuperable; Pasqual coix el tema i coneix encara més la manera de fer-lo assequible als més exigents. En aquesta sèrie, l'autor dona preferència als panorames tardorals, de caducis i carmins sota uns cels prodigiosament transparents. La traducció del natural sembla tan espontània i perfecta que un hom sent que l'artista ens

Els obrers dels Ferrocarrils de Catalunya anuncien la vaga per al dia 18

Ahí al migdia el conseller de Governació donà compte als periodistes que els obrers del ferrocarril de Barcelona a Sabadell i els de Ferrocarrils de Catalunya havien presentat un ofici de vaga anunciada per al 18 del corrent. El senyor Selva afegí que els esmentats obrers van a la vaga com a protesta que les empreses no hagin acceptat una escala de sous que tenen formulada, un Reglament de Treball i unes peticions sobre jubilacions. El senyor Selva acabà fent constar que en l'ofici oficial assegurava els seus firmants que, en cas de produir-se la vaga, estan disposats a què no se surti el més mínim de la legalitat, afegint que complia en extrem el conseller.

Les bases presentades a la companyia pels obrers són les següents: sou mínim, 9 pessetes; motoristes de Sarrià, 10'50; motoristes de Ferrocarrils de Catalunya, 11'25; expensadors, 9'75; sotscaps, 3'25; cap, 3'35 pessetes mensuals, amb un augment d'un 5 per 100 per a les estacions de primera i segona categoria. Personal de via i obres: peons, 9 pessetes; peó primer, 10'50; capataxos, 11; sobrestants, 15. Personal de tallers: peons, 9 pessetes; ajudants, 10; mecànics i oficials, jornals que van des de 12 a 12'50 pessetes. Personal d'oficines, 300 pessetes com a sou inicial; als cinc anys de servei, 350; als deu, 400; als quinze, 450; als vint, 500; als vint-i-cinc, 600 pessetes. Per Nadal, una paga completa en comptes d'un 10 per 100, que és el que els donen ara.

Ultra això, demanen que es posin en vigor el Reglament interior de Treball i la jubilació, que ja tenen concedits del mes d'octubre de l'any 1931, però que encara no regeixen.

L'obra de cultura de la Generalitat

El conseller de Cultura, Ventura Gassol, ha facilitat a la premsa la següent nota:

Paral·lelament a l'acció municipal, per tal de salvar definitivament el conjunt monumental de la "Casa Moia", el conseller de Cultura ha començat l'expedient de declaració de monument històric-artístic de l'esmentat conjunt, i ha dictat, com a mesura d'urgència, l'ordre que els nostres lectors ja coneixen.

El Departament de Cultura ha nomenat el Comitè de Teatre de la Generalitat, que ha d'organitzar, sota el patronatge de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona, el funcionament normal de les temporades de Teatre Català i la seva extensió a les nostres comarques.

Són presidents d'aquest Comitè el conseller de Cultura i l'alcalde de Barcelona, i l'integren els senyors Puig i Ferrater, diputat al Parlament de Catalunya i del Consell de Cultura de la Generalitat; Antoni Ventós, conseller regidor de l'Ajuntament de Barcelona; Alexandre Plana, de la subponència de premis del Consell de Cultura; Josep Milla i Rauriel, del Patronat de l'Institut del Teatre, de la Generalitat; J. Pous i Pages, Josep Maria de Segarra i J. F. Vidal i Jover, com a autors; els senyors Josep Maria Rovira i Ferran Rubió i el doctor Claudi Castells, delegats de l'Institut Pro Teatre Català, que funciona sota aquest nom; les diverses entitats teatrals que, per iniciativa del Cercle Artístic, han volgut donar una unitat d'iniciativa i d'acció a la seva obra; i, com a delegats de les comarques, Miquel Paloi, Pere Cavalló, Joan S. Arbó i Domènec Pallerola.

Aquest Comitè es constituirà de seguida i començarà immediatament la seva tasca per tal d'assegurar, amb tota la garantia artística i de continuïtat, la temporada de Teatre Català, que serà inaugurada solemnement el vinent mes de setembre.

El Comitè de Cinema de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el conseller de Cultura, ha informat oficialment al Govern de la Generalitat de la necessitat d'intervenir urgentment en l'elaboració dels programes de cinema projectats a les sessions infantils. Una de les missions més essencials de l'esmentat Comitè és la de vetllar per la formació dels infants a través del cinema, tant en el seu aspecte moral i educatiu com en l'espiritual i artístic, i amb aquestes mesures podrà evitar-se la repetició d'incidentes, com els ocorreguts darrerament en una de les nostres sales de cinema.

El conseller de Cultura ha dit que el Govern estudiarà aquesta qüestió, i ha encarregat al Comitè de Cinema l'elaboració d'un pla per a l'establiment a Catalunya de les lleis existents a la majoria de països, respecte a la diferència entre el cinema per a infants i el cinema per als adults.

Per tal de poder atendre, alhora, l'obra del seu Departament, que va intensificant-se cada dia, i les tasques que imposa el Parlament de Catalunya, el conseller de Cultura ha decidit suspendre, en absolut, la visita i el despatx de tardà, al seu Departament, i prega novament, amb el desig de guanyar temps, que li siguin fetes per escrit les peticions i les suggerències que li arriben, tot recordant que rebra el públic tots els dimarts, de dotze a dues de la tarda.

Una tradició que es manté viva

El romiatge de Sant Medir ha tingut l'esplendor de tots els anys

Ahí no va fer gaire bon dia. Semblava que volia ploure. Tot i això, però, igual que tots els anys, sortiren les colles de romies, disposades a celebrar la seva diada tradicional.

A les dotze del migdia, al carrer de Salmeron regnava una animació extraordinària. Era ple de noies maques i de noies que esperaven el pas de les colles i les pedreres de caramels i rams de flors i de curiosos.

Les dependents dels establiments que hi ha instal·lats en aquell carrer, i dels altres carrers pels quals havien de passar les colles, es passaren tot el matí al carrer, i foren molt obsequiades pels romies.

La desfilla va tenir la brillantor i l'esplendor de tots els anys.

Presideix la majoria de les "colles" per batidors de la guarda urbana i per bandes de música que interpreten escollits cervaviles, els romies, acompanyant llurs artístics penons i banderes, anaven muntats en cavalls ricament guarnits i en luxosos breacks i landós.

El romies a peu i els de cotxe o carro individual han faltat a la festa en la proporció d'altres anys, i aquest ha estat, potser, el motiu que es deslliurés oncom la festa en mancar-li les típiques notes a què dona lloc el guarniment de carros i camions familiars.

A les barriades de Sarrià i Sant Gervasi també hi havia molta animació. Una de les colles que més ha cridat l'atenció per la seva riquesa i importància fou la tradicional "La Llibertat Graciense", que anava precedida per quatre batidors de la guarda urbana de gran gala i per la banda de cornetes i tambors del regiment d'infanteria número 10.

Era formada per un nombrós grup de genets, entre els quals anaven el capità de colla Sr. Abellard Rossinyol, l'ahanderat Sebastià Vilella i el capità de bandera Sr. Jaume Cabrer. Seguien la colla diversos luxosos breacks guarnits a la "jerezana".

Després d'un refrigeri a casa de l'ahanderat, carrer de Salmeron, 68, la co-

Els professors de Tolosa i Montpellier han tornat a França

Ahí al matí, en l'express de França de les 9'30, van sortir cap a Montpeller i Tolosa els catèdràtics de les dites ciutats que van venir a Barcelona per tal de visitar la nostra Universitat.

Els il·lustres viatgers foren acompanyats a l'estació per l'alcalde, senyor Pi i Sunyer; els doctors senyors Alcega Sforacera, Trenchs, Bragulat, Soria, el director de l'Institut Francès M. Bertrand, el director de les Escoles Franceses M. Turon i els caps de Ceremonial de l'Ajuntament i de la Generalitat senyors Ribet i Rubí, respectivament.

L'alcalde féu ofrena d'un preciós ram de flors a la senyora Vinyet, esposa del catèdràtic de Filosofia i Lletres de Montpeller. Els professors francesos expressaren als que anaren a acompanyar-los el seu profund agraïment per les atencions de què s'hi havia fet objecte durant la seva estada a la nostra ciutat, i manifestaren, de més a més, que se'n anaven meravellats de Barcelona.

L'hora d'estiu

Ha estat oberta una informació pública

El Departament d'Economia ha publicat la següent ordre, en la qual manifesta que havent-se rebut gran nombre de sol·licituds, observacions i suggeriments referents a la possible implantació de l'hora d'estiu a Catalunya, i essent molt diverses i àdhuc contradictòries les opinions que respecte d'aquesta important qüestió han estat tramessos, el Govern de la Generalitat, per tal de conciliar els interessos generals de Catalunya, i amb la finalitat de poder interpretar amb la major precisió possible la tònica de les convencions que, en un cas d'aquesta, ha de tenir-se en compte primordial.

Ha resolt: Obrir pública informació, i a aquest efecte, interessa de tots els Comerços, Indústries, Associacions, Empreses i particulars que en un termini de quinze dies, comptats des del següent a la publicació de la present Ordre al "Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya", facin arribar a aquest Departament — adreçades al cap del Negociat Central — aquelles suggeriments, criteris o observacions que puguin aportar elements d'orientació sobre la possible implantació de l'anomenada hora d'estiu.

Barcelona, 27 de febrer del 1934. — El conseller d'Economia i Agricultura, Joan Comorera.

MARES - Dormireu tranquil·les si per als vostres fills usen PINCES "RILLO"

lla, fent el cervavila pels de Salmeron, Sèneca, Riera de Sant Miquel, Sant Gabriel, Benet i Mercader, Sant Marc, Montseny, Pere Serrall, Ros d'Oiano, Terol, Plaça de la Revolució, Ramon i Cajal, Plaça del Sol, Montseny, Sant Antoni, Astúries, Salmeron, Pere Serrall, Sant Pere Màrtir, Santo Domingo, Plaça d'En Rius i Tauler, Penedès, Fontmartí, Milla i Fontanals, Tordera, Proarès, Llibertat, Fraternitat, Torres, Igualada, Bailén, Monistrol, Llibertat, Bonavista, Santa Tecla, Còrsega, Passeig de Gràcia, Salmeron, Plaça Lesseps, i d'allà cap a l'ermita del sant.

Una altra de les colles que van prendre part en la desfilla fou la Colla de la Unió Graciense, la qual duia per capità de bandera el Sr. Joan Altamira. Obrien marxa guàrdies urbans amb vestit de gala; seguia la banda de trompetes del Regiment d'Artilleria número 10 i la banda de música La Nova Harmonica.

Aquesta Colla féu en el seu passeig el següent itinerari:

Francisc Giner, Plaça d'En Rius i Tauler, carrers del Diluvi, Menéndez i Pelayo, Travessera, Milla i Fontanals, Torres, Fraternitat, Tordera, Pare Clarret, Grassot, Travessera, Joan Blanques, Providència, Verdú, Oliver, Menéndez i Pelayo, Astúries, Salmeron, Montseny, Virtut, Plaça del Sol, Cano, Travessera, Palet de Rubí, Plaça d'En Rius i Tauler, carrers de Sant Domènec, Sant Pere Màrtir, Jesús, Salmeron, Passeig de Gràcia, Còrsega, Enric Granados, Provença, Passeig de Gràcia, Salmeron, Santa Eugènia, Plaça Lesseps i carretera de la Rabassada fins a l'Hotel del "Rabassalet", on ha estat servit immillorable banquet.

Una altra fou la Colla Nova de Sarrià. Aquesta colla va celebrar molt de matí una missa a l'església parroquial de Sant Vicenç. A la sortida de l'església es van reunir els romies a la plaça d'Artós. La comitiva va quedar organitzada per aquest ordre: batidors de la guarda urbana, banda de cornetes i tambors del setè Regiment d'Artilleria i tancava la colla l'ahanderat senyor Agustí Persiva i la banda Artística de Gavà.

La Colla Antiga de Sant Gervasi també va prendre part en la desfilla, i no fou menor la participació que tingué en la festa.

El Grup Joventut de Sant Medir va prendre part també a la festa. A les nou es va organitzar el tradicional cervavila, que recorregué bona part de la barriada de Gràcia. Després es dirigí a Granollers, on celebrà un vermut, i acté seguit a la casa de camp Can Guixart, del pantà de Xunquera, carretera de Rellinàs, es va celebrar un banquet.

Totes les Colles del romiatge es van dirigir, per diferents itineraris, algunes a les altures de Vista Rica, per descendir algunes d'elles pel vessant oposat de la muntanya a l'ermita de Sant Medir.

Als restaurants i berenadors dels voltants s'hi tenia preparats àpats, als quals han fet les honors corresponents.

Cap al tard les colles van tornar a Barcelona. La majoria de les colles es van organitzar a la Plaça de Lesseps.

Pels carrers de Gràcia hi havia una gran animació, mentre tornaven entre rants i música les colles dels romies, les quals feren un veritable devesall de caramels i confits, altres altres obsequis.

Al Col·legi Pompeu s'hi celebrà, a la nit, un festival per a la proclamació de Miss Gràcia, aprofitant la festivitat del

Les bases presentades per l'Associació Instructiva d'Obrers i Empleats a l'Ajuntament

L'Associació Instructiva d'Obrers i Empleats de l'Ajuntament, en l'assemblea general extraordinària que celebrà el dia 28 de gener a la Bohèmia Moderna aprovà per unanimitat unes bases que han estat presentades a l'Ajuntament. Es refereixen a l'aspecte moral, l'aspecte econòmic, als augmentos graduals, les jubilacions i les darreres a condicions especials. En la primera es propugna pel compliment estricte de la jornada de treball, tal com la té fixada l'Ajuntament, i d'acord amb les lleis vigents, a l'adaptació a les planilles corresponents del personal temporal i eventual; també es demana la constitució d'una Comissió Mixta d'Arbitratge, el compliment de l'escalfat, i que l'ingrés a l'Ajuntament es faci pels carrers d'última categoria.

En l'aspecte econòmic es demana un augment gradual de sous que va des de 2.912 pessetes fins a 4.000, i de 5.000 fins a 6.300 pessetes. En els augmentos graduals es proposa la substitució de quinquennis per quinquennis. En les jubilacions, es proposa que els empleats siguin equiparats i que l'haver passiu sigui de 1.800 pessetes anuals com a mínim.

En les condicions especials es parla dels conserges, porters, moscos, ordenances, vigilants, peons zeladors, dependents de l'Escola de Música, xofers, etc., els quals hauran d'ésser posats en situació d'igualtat abans de l'aplicació de l'augment que els correspongui, com a conseqüència de l'aprovació d'aquestes bases.

Clàssics catalans

El «Curial e Güelfa» i la literatura italiana

EL MON DELS ESPECTACLES

EL CINEMA

LES ESTRENES

"Tempestad al amanecer"

Urquiza M. G. M.

Drama dirigit per Richard Boleslawski amb els següents repartiments Frina, Kay Francis; Geza, Nils Asther; Dusham, Walter Huston; Janahy; Phillips Holmes; Danitra, Jean Parker; Eugene Pallette i d'altres.

Així com els caràcters anomenats d'una sola peça són els menys interessants perquè hom pot indicar-ne totes les reaccions per endavant, els estats i els sentiments purs pendent igualment interès perquè en ells i amb ells no hi cap més que acció externa, ja que els processos tenen lloc, diríeu, darrera un vidre. Així, l'amistat, el patriotisme, emparats sense barreja, poden donar combinacions d'un gust molt fort, però sempre hi mancarà el matis i aquell equilibri instable que fa interessants els estats d'esperit i les situacions. Entre el bé i el mal, per exemple, no hi ha dubte possible. Però si al mal hi afegim una forta quantitat de bé i al bé una forta quantitat de mal, la cosa ja es fa més interessant.

La novel·la que ha servit a Richard Boleslawski per al seu film "Storm at daybreak" usa constantment d'aquests estats intermedis: situa l'acció, per començar, en un poble de Bosnia-Herzegovina,

Huston i Kay Francis, grans actors, donen una vida extraordinària als seus papers. Phillips Holmes té algunes bones escenes. Nils Asther cultiva amb excessiu afecte el tipus del bellac del lleu, i no fa altra cosa que posar.

"Ese sinvergüenza de Moran"

Capitol

Ca. Contale. Cinematographique

Guy de Maupassant, amb "Ese sinvergüenza de Moran", que en realitat és "Ce Cochon de Maurin", dona al cinema una altra obra de les moltes que encara té per donar i que no dubtem que una darrera l'altra hi arribaran.

A l'inrevés de "L'ordenança" però, no es tracta de cap drama, sinó d'una comèdia molt divertida, amb, sovint, el moviment típic del vodevil, encara que sempre amb major quantitat de psicología.

Un membre del Club Nàutic d'un poble, és botiguer i ha d'anar a París a cercar les darreres novetats de la temporada. El Club li encarrega que, de passada, li porti l'estendard que té a brodar a la capital. L'home va a París i es diverteix. Té aventures i, en agafar el tren, ha après coses. Una mare li recomana la seva filla, i aquesta s'installa al vagó. Ell li té totes les atencions i la noia ho aprofita per dormir. Però

de l'antic Egipte i que vol morir segons els rites, conservant a la mà una joia que li ha costat tota la fortuna, per guanyar la glòria del cel egipci. Però aquesta joia la volen també dos altres adeptes a aquella religió, l'administrador del difunt, el seu criat, que la vol per als hereus — un nebot i una neboda — i un pastor protestant, o un lladre que va vestit de pastor. El propietari, que està agonitzant, diu al criat que si no enterra la joia amb ell, li sortirà i el matarà. I, naturalment, li surt i amb aquella caracterització de Boris Karlov, va a cercar la joia, perseguit i aterroritzat tothom, tothom nega que hagi ressuscitat el mort, però tots confessen que tenen una por que no s'hi veuen. A l'últim, el mort, que — és clar! — només es trobava en estat catàleptic, agafa la joia, la porta a Assubis, l'estàtua clou la mà... Però ací ve la sorpresa, el truc de prestidigitador, que no diem, una caricatura de baralla, un incendi, una explosió, tota la lira.

Acompanyen a Karlov Cedric Hardwick i Dorothy Hyson. El públic riu molt; però com que Karlov fa riure sense saber-ho, el públic riu sense saber que el vulguessin fer riure.

A. FERRAN

LES ESTRENES DE DILLUNS

"Santa". — Un film de la naixent producció mexicana, dirigit per Antoni Moreno, conegut únicament com a actor, fou un dels que més activament s'ocupà a Hollywood per la producció espanyola, interpretant diversos films. Avui, que sembla que els americans han decidit d'abandonar les produccions en espanyol, fa el seu debut com a director, i porta al seu país — Mèxic — l'experiència de la seva estada a la Meca del cinema.

Carles Noriega ha fet l'adaptació cinematogràfica de la novel·la de Frederic Gamboa; el mestre Lara ha tingut cura de la música, i Pere Rubin, del ballet.

Dels intèrprets cal destacar Lupita Tovar, que ha romàs llargues temporades a Hollywood i, com Antoni Moreno, ha interpretat diversos films parlats en espanyol. Els actors que completen el repartiment ens són desconeguts. S'estrena demà al Goya.

"INVISIBLE MAN"

("El hombre invisible")

Creiem de debò en les enormes possibilitats que cinematogràficament tenien les adaptacions d'obres fantàstiques. H. G. Wells, un dels escriptors més destacats d'aquest gènere, ha proporcionat a James Whale un argument en el qual els trucs són necessaris i depèn de la seva aplicació bona part del film. Recordem d'aquest director un altre film, adaptació, també, d'una obra teatral d'èxit: "El beso ante el espejo". Caldrà esmentar el treball del fotògraf Arthur Edson, que ha contribuït en gran manera a la realització del film.

Del repartiment cal esmentar Claude Rains, William Harrigan, Gloria Stuart, Dudley Digges, etc... Aquest film, que constitueix l'estrena de demà al Tivoli, és produït per Carl Laemmle jr., de la Universal, i distribuït per Hispano American Films, societat anònima.

"ALCALA"

Un film nacional, "rodat" als Estudis Orpheu-Film, inspirat en l'obra de López de Haro i dirigit per A. Trotts. Els exteriors són trets de Galícia.

Del repartiment cal esmentar Félix de Pomés, que ha interpretat diversos films en espanyol a Amèrica i França, i Antònia Colomer, que hem vist en un altre film nacional, "Mercedes". Completen aquest repartiment: R. Velez, Villa-Gómez, Josep

Demà, dilluns. ESTRENA al Saló Catalunya

Exit al Fantasio

Un film de Jan Kiepura

AVUI AL Metropol Cinema Un singular film de contra-espionatge

amb ANDRE LUGUET i EDWIGE FEUILLERE Parlat en francès

"THE RACING STRAIN"

("El rey de la Plata")

Es l'altre film que forma part del programa d'estrena del Kursaal, dirigit per Jerome Storm. Del repartiment cal esmentar, més per record que pels seus films, Wally Reid jr., desconegut fins ara; únicament sabem que és fill del malaguanyat Wallace Reid, que en el temps del cinema mut era un galant excellent que morí a causa de les drogues i de l'oblit en què el públic el deixà, degut a la competència de l'avui també desaparegut Rodolfo Valentino.

Avui, tarda, al Palau CONCERT COSTA Programa esplèndid

Una producció Maxim distribuïda per Balart i Simó. En aquest programa es projecta també en represa, per primera vegada a Barcelona, "La mundana", excellent film interpretat per Kay Francis.

COSTA-STRAWINSKY COSTA-BEETHOVEN Esdeveniment artístic Avui, tarda, al Palau

EL TEATRE

La crisi del teatre català

III i últim - La competència del cinema

He reservat per a aquest darrer article unes quantes consideracions de caràcter general que afecten el teatre de tots els països i que, per tant, no esqueien als dos articles anteriors, íntegrament dedicats al teatre català.

Quan hom parla, onsevilla, de la decadència de l'art teatral, totes les veus s'uneixen per pronunciar una paraula acusadora: el cinema. El cinema! "voilà l'enemic!" Ell ho envaeix tot, ho domina tot. Allò que havia començat essent un espectacle de barraca que, quan erem nois, únicament ens podíem empassar alternant amb els jocs de mans dels prestidigitadors i els audits dels ventrílochs, s'ha convertit en l'espectacle del nostre temps, el que preferixen els públics de totes les classes socials.

Ara bé: quines són les excel·lències del cinema? Segurament que moltes, del moment que totes les masses d'arreu del món li mostren una afició tan palesa. Hom ens diu que, en conjunt, en el cinema hi ha més veritat i més modernitat que en el teatre. Quan l'argument d'un film requereix que la protagonista sigui una dona de gran bellesa, l'artista és, en efecte, una dona molt bella, sovint escultural i de línies perfectes. Aquesta dona — triada entre mil — sap cantar, sap dansar, és fatal (o almenys ho sembla) i té un conjunt de qualitats que enamoren. Ultra això, la presentació és sempre fastuosa, i en les escenes a ple aire, els rius, els camps, les muntanyes i les platges són de debò. I amb quina facilitat l'espectador es trasllada d'un ambient a l'altre! Quin comode viatjar per tots els països del món!

En les dèries assercions hi ha una part de veritat, innegablement; però cap d'aquestes suposades meravelles no ha privat el públic d'admirar-se quan la pel·lícula no ha interessat. Això vol dir que l'ànima dels dos espectacles — cinema i teatre — resideix en la força de l'argument. Nosaltres afegiríem, resumint totes les objeccions que podríem fer, que ni una sola de les esmentades excel·lències ens ha fet mai preferir les ombres als actors de carn i ossos, i que un decorat pintat per l'Alarma (postem per car) ens sembla preferible als paisatges de cinema, encara que aquests siguin belles fotografies d'escenaris naturals.

Pel que fa als arguments, si amb criteri clar reaccionem contra l'allau de propaganda cinematogràfica que inunda la nostra premsa i que ens dona tota feta l'opinió sobre els films que s'han d'estrenar, constatarem que el tant per cent de films realment bons projectats cada temporada no és gaire elevat. Així i tot, el públic preferix el cinema al teatre. ¿Per què?

Nosaltres aventuràrem una hipòtesi per a explicar aquesta predilecció: i és que hi entra molt una qüestió de comoditat. Els locals on es fa cinema s'han anat escampant per la ciutat; són incomptables a cada barriada i aviat en tindrem una a cada cantonada. Hom pot anar-hi en haver sopat sense necessitat de mudar-se ni traslladar-se gaire; hom hi va, en efecte, com abans anava al cafè. És un vici que ha suplantat un altre vici.

Hem dit una qüestió de comoditat i ens cal afegir-hi "de brevetat". La persona que va al cinema sap que en un parell d'hores veurà tot el programa i que podrà anar a dormir aviat. ¿Què ha fet fins ara el teatre — almenys entre nosaltres — per a reaccionar contra aquesta innegable avantatge? Que nosaltres sapiguem no ha fet res. Entestar a bellugar-se dins els mollos antics, ha degut el combat i s'ha retut sense lluitar...

Si volem salvar el teatre, ens cal acabar amb el règim d'entrances llarges, fets a posta perquè el públic vagi a passar una estona al cafè. Tot això ja és d'un altre temps; d'un temps en què la gent anava al teatre tant com per veure comèdia, per fer tertúlia i vida de societat. Avui, els entrants no haurien de durar més de deu minuts; temps suficient per a estrair una mica les cames a la sala d'espera, per a prendre una conyac, un suc de fruita o un altre que sigui una caps de bombons a la senyoreta amiga de la llotja veïna.

No creiem extremar les coses si diem que, en els cartells anunciadors, sota el títol de l'obra representada, hom podria posar-hi la durada total de l'espectacle. Les mateixes obres, n'estem segurs, guanyarien en intensitat sense el deixament a què les condemnen els entrants interminables. I el públic, que no aniria a dormir a deshora, freqüentaria més els teatres.

Som ignorants de la mecànica dels bastidors i no sabem si aquesta acceleració lora sempre "tècnicament" possible. Ignorem si caldria muntar escenaris més moderns que els existents; però creiem que, amb bona voluntat, hom podria arribar a resultats satisfactoris. Però, sobretot, fer alguna cosa, no adormir-se ni planyer-se eternament sense intentar res!

Amb el present article donem per acabat aquest lleuger estudi sobre les causes de la crisi del nostre teatre.

Hem tingut especial interès a fer veure que el que cal, imprescindiblement, és intentar un esforç per sortir del marasme actual. Una eterna jeremiada, sense un gest civil, és pròpia d'impotents, no de pobles vigorosos! Si la part del nostre poble que encara estima el teatre nacional veia sempre indiferents les corporacions i les entitats que més s'haurien de desvetllar per procurar-li uns destins gloriosos, deixaria apagar el caliu que crema en el seu cor i acabaria totalment absorbida pel cinema i l'escena forastera. Una massa sense dirigents és com un ramat sense pastor que s'esgarria i es perd per camins erradósos. Però si llancem un toc vibrant de clari i li ensenyeu que té a complir un deure, d'aquella massa en fareu un exercit!

Aquests modestos articles tindran la virtut de desvetllar les iniciatives adormides o — cosa encara més preciosa — de fer sentir als catalans una mica més d'amor envers l'ur teatre que llanguix? Tant de bo fossin com el cop de vareta que feu brollar de la roca una deu d'aigües pures que ho amaren i ho fecundaren tot! I si una glòria tan alta no més atorgada, deixeu-me dir amb el poeta:

"J'aurai du moins l'honneur de l'avoir [entrepis]."

Albert PIERA I SERIS

LES ESTRENES

Nou: "Redención", revista en sis quadros, de Carlos R. Baena i F. Coscolla, amb música d'Auli

Els programes qualifiquen els quadros d'estampes russes. Naturalment, hom espera de seguida unes escenes sangonoses de la revolució soviètica. Però de seguida que s'alça el teló restem sorpresos. ¿S'hauran equivocats els programes? ¿Es tracta de la revolució russa o de la revolució francesa?

Ni una cosa ni una altra. Els autors

Demà dilluns al

TIVOLI

EL MES FANTASTIC QUE EL CINEMA HA PRODUIT

La Música

NOTICIARI

Avui, diumenge, tarda, Concert

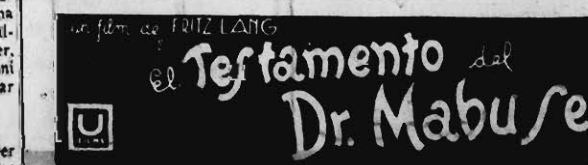
Costa.—Francesc Costa, el nostre gran violinista, tan justament qualificat d'artista de l'emoció, donarà, avui, diumenge, a dos quarts de sis de la tarda, al Palau de la Música Catalana, el seu únic recital d'aquesta temporada amb un programa de la més alta qualitat. En la primera part, figura una Sonata de Beethoven, de la qual fa una creació Francesc Costa; a la part central, veiem una obra cabdal del violí, la "Aconcagua" de Vitali, i la part audiciu del "Duo Concertant", de Stravinsky; un dels moments més interessants del concert. La darrera part està formada per diverses petites obres de gran nuïment i virtuositat, en les quals Costa està sempre admirable. Entre

aquestes obres destaquen la "Pastorale", també de Stravinsky, i la "Gran fuga", de Bartini; amb la qual quedem magníficament cios el programa.

La part de promesa, certament molt important i compromesa, està assegurada a mans de l'eminent concertista Alexandre Vialata.

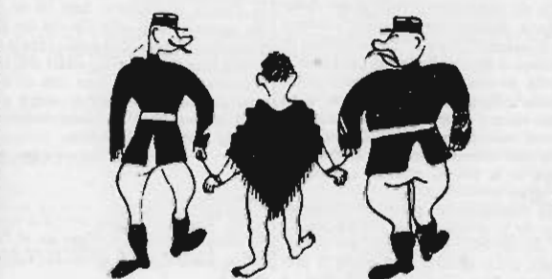
Els Concerts de la Banda Municipal.—Ha estat aprovat per l'Ajuntament el calendari de la sèrie de primavera 1934 dels Concerts Simfònics Populars de la Banda Municipal de Palau de Belles Arts, proposat per la direcció de l'esmentada institució musical. Aquesta sèrie comprèn quinze concerts, el primer dels quals tindrà lloc el diumenge dia 11 del mes que som.

Unic concert de la temporada FRANCESC COSTA Avui, tarda al Palau

DEMA, ESTRENA AL CINEMA KURSAAL

El rey de la suerte

per GEORGES MILTON

junt amb

EL REY DE LA PISTA

pel fill de Wallace Reid

Sessió de 4 a 8; tancat de 8 a 9'15. Nit, de 9'30 a 12'30

prop de la frontera de Sèrbia abans del 18; barreja serbis i hongaresos i els sentiments respectus. Fa d'un oficial hongarès l'amic íntim i lleial de l'altre oficial hongarès, que és serbi i posa la muller d'aquest en situació d'enamorament de l'hongarès. Però les coses encara es compliquen més; perquè el majordom de l'alcalde, que al principi delata una desertor serbis de l'exèrcit hongarès, que aquell amagava, després serà oficial de l'exèrcit serbi i perseguirà i humiliarà els hongaresos vençuts. I encara ens presenta una regió celebrant l'ocupació hongaresa i celebrant després la victòria de Sèrbia.

Tot això, especialment els diferents estats d'ànim dels protagonistes, l'alcalde Duhan i la seva muller Grina, i la intervenció, purament com a reactiv, de l'oficial hongarès Seza, manté constantment l'espectador en el dubte de si s'ha d'alegrar del que passa, o bé si estaria millor que succeís al contrari.

Aquest dubte constant perjudica, a la fi, l'acció, o més ben dit, la impressió, que l'acció deixa. A darrera hora, però, l'autor es decideix i aquesta decisió és per l'amistat i, si ha d'ésser contra al-

amb la seva mala joia ensenya més que les canes, i l'home, per no caure en la temptació, surt al passadís. La noia es deserta, té por i el va a cercar. Però aleshores el botiguer interpreta malament la sollicitud i quan arriba al poble a l'estació del qual l'espera el Club amb la música, baixa del tren entre dos gendarmes i un procés per intent de violació.

Totum li gira l'esquena, la família l'abandona i ha de tancar la botiga. Però hi ha dos periodistes, i aquests gestionen el perdó de la noia i d'una seva tia, i assistim a unes gracioses escenes de vodevil presentades, és cert, una mica pobrement.

Mentrestant, l'opinió femenina va reaccionant; l'horror es torna curiositat i aquesta en admiració, i quan Moran es cochon de Moran torna a obrir la botiga, és un gran èxit, i el Club el nomena president. I fins li torna la dona quan menys la necessita.

Veiem en aquest film, dirigit per Georges Lacombe, Jacques Baumer en el paper de protagonista i Roline Dérean, José Noguero i Colette Dufeuil. Un film molt divertit.

TEATRE GOYA

(No apte per a senyoretes)

SELECCIONS FILMOFONO

SANTA

EL DESTI TRAGIC D'UNA DONA DEL CARRER

Demà, dilluns ESTRENA

(Prohibida l'entrada als menors)

Parlat directe en espanyol

"El resucitado"

Capitol Paramount - British

El fet que tots els films terrorífics tinguin un fons de grotesc ha fet que productors intel·ligents com són els anglesos, ho hagin aprofitat per acumular un seguit de situacions hilarants en un film que, segons totes les aparençes, ens hauria de posar els cabells de punta.

Però, si amb el seu sentit de la ironia i de l'humor els anglesos han recitit en aquest film, potser no han reeixit tant a donar entened la seva intenció al públic, que creu que el grotesc de les situacions, dels gestos i del diàleg és completament involuntari.

I no és així. El director, J. Hayes Hunter, ha escollit, per al seu experiment Boris Karlov, al qual, naturalment, no podia pas explicar les seves intencions, perquè un actor que té la fama de fer tot mal no s'hauria atrevit a fer riure. D'aquest actor el director s'ha fet un personatge que s'ha convertit a la religió

Baviera, Ricard Muñoz i Josep M. Lladó.

Aquest film, que demà s'estrena al Saló Catalunya, és una producció F. I. D. A.

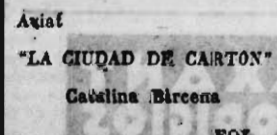
"NU COMME UN VER"

("El rey de la suerte")

Un film de Georges Milton, el conegut actor francès, que, basant-se en l'obra de Jean Boyer "Nu comme un ver", cregué alliberar-se de la plaga de reis que ha interpretat: "El rey de los frescos", "El rey del betún", "El rey del taxi"; la traducció espanyola no l'ha perdonat, i ha titulat el seu film "El rey de la suerte".

Baron Fils i Ginette Gaudibert figuren en el repartiment del film, que dirigeix Léo Mathot, amb música de Maurice Ivain.

Aquesta pel·lícula, que forma part de l'estrena de demà al Kursaal, és una producció Gaumont-Franco. Filma, distribuïda ací per Art Film.

Aviat "LA CIUDAD DE CARTON" Catalina Bircena FOX

INFORMACIO D'ESPANYA

A Madrid s'estenen els conflictes socials

Ahir els patrons del ram de Construcció abonaren els jornals d'acord amb el laude del ministre de Treball. — Sembla que demà aniran a la vaga els metal·lúrgics. — El conflicte produït a "A B C" amenaça estendre's als altres diaris

Madrid, 3. — Continuen en peu diferents conflictes. En el de la construcció no hi ha hagut altres incidents d'importància, com es temia. Alguns directors de la Federació Obrera, amb els quals s'han entrevistat els periodistes, han manifestat que gairebé tots els patrons han abonats els jornals d'acord amb les aspiracions obreres. Han afeït que la mesura és farà general, puix que no estan disposats a què cap patró infringeixi els acords adoptats. Entre la Patronal sembla que existeixi malestar, puix que molts patrons no han sostingut, davant les exigències dels obrers, la negativa adoptada d'acord amb la Federació. La jornada s'ha desenvolupat pacíficament, i sense especials disturbis. La comissió executiva de la Federació de l'Edificació ha donat ordre als obrers que feien vaga de braços caiguts a diferents obres, que abandonessin el treball. Uns trenta patrons han lliurat al president del Consell, senyor Lerroux, les conclusions aprovades pel bloc patronal en l'assemblea celebrada per aquests elements a Madrid, el passat dijumenge. El senyor Lerroux ha dit a la representació patronal que estava decidit a obrir amb plena justícia, i que estava disposat a emparar el dret de tots.

Ha afeït el cap del Govern, davant l'interès rebut per part dels patrons, que comptava amb forces suficients per tal de mantenir l'ordre.

Un escrit de protesta dels patrons

Un creixent nombre d'entitats patronal pública a la premsa la còpia d'un escrit que eleva al president de les Corts, protestant contra el Consell de Ministres.

En el dit escrit diuen els patrons que el Poder executiu en implantant la jornada de 44 hores setmanals al ram de la Construcció pel decret del Ministeri de Treball publicat a la Gaceta del dia 7 del mes passat, comet un atropellament i s'atribueix uns drets que no li pertanyen. Afeïx que l'esmentada disposició, produïda d'un acord pres en primera convocatòria del Jurat Mixt sense estar present la representació patronal, i sense haver-se esperat els dos dies de termini legal assenyalats per al recurs i una nota de la Federació Patronal.

Aquesta nit ha estat facilitada a la premsa la següent nota: "A la Federació Patronal Madrilenca, li interessa fer constar que la quasi totalitat dels patrons de l'edificació afectada darrerament per l'arbitraria disposició del ministeri de Treball, disposant la jornada de 44 hores, han complert fidelment amb l'acord adoptat a les seves assemblees de negociació a pagar més hores que les treballades durant la setmana que va acabar el dia d'ahir.

Es tan justa la raó de la classe patronal en aquest assumpte que cada dia es veu més la rectitud del seu criteri i el qual manifestem malgrat les manifestacions fetes pel ministeri de Treball la tarda del dissabte a la sortida del Consell de Ministres, el qual va dir que faria complir a tots la llei i això és el que es veu propugnant per la classe patronal. El compliment exacte de la llei per tots els ciutadans i especialment pels que tenen l'obligació de veïllar pel seu compliment.

Sembla que els metal·lúrgics aniran demà a la vaga

Un altre conflicte és el dels metal·lúrgics, els quals sembla que aniran a la vaga el vinent dijumenge si abans no s'ha donat satisfacció a les peticions formulades pels vocals obrers en el Jurat Mixt sobre que s'implanti, a l'igual que en el ram de la construcció, la jornada de quaranta-quatre hores setmanals. En cas de produir-se l'atur, afeïx que quinze mil obrers, dels quals se'n manca d'obra metal·lúrgica, haurien de quedar en vaga forçosa, especialment en el ram de la construcció.

Es plantejarà la vaga general dels tipògrafs?

Fa dos o tres dies no s'ha publicat "A B C". El conflicte sembla que tindrà ramifications més àmplies. S'ha presentat un ofici de vaga de l'art d'imprimir als Jurats Mixtos i a la Direcció de Seguretat amb el fi de començar-la el vinent dimarts en la premsa gràfica i el vinent dia 12 en tota la premsa de Madrid si no són ateses les peticions dels obrers acomiadats "A B C".

Ha estat exclòs d'aquesta vaga "El Socialista" i "La Lucha" per considerar que són els únics òrgans d'informació de què disposen els obrers espanyols.

Justifiquem aquesta mesura els obrers pel fet de saber que s'han posat d'acord determinades representacions reaccionàries del país, les quals han acordat realitzar una ofensiva a fons contra les organitzacions obreres, començant-la en el sector gràfic, i començant per "A B C" per creure que hi comptarien amb persones adictes.

Les organitzacions gràfiques preparen per a dijous un miting monstre, que se celebrarà al teatre de Madrid, per tal de donar les ordres de vaga general als afiliats dels rams relacionats amb la Premsa. A la Casa del Poble s'ha fixat una ordre per al personal d'"A B C", perquè no es presenti a rebre els jornals fins que la Junta directiva li ho ordi.

A les dretes tampoc els plau el nou govern

(Ve de la primera pàgina)

Com que una de les coses més importants per a la política que es desenvolupa radical en el Ministeri d'Instrucció Pública, per tenir l'obligació de realitzar la transformació de l'ensenyança—ha continuat explicant el senyor Lerroux—, en vaig proposar buscar un alt prestigi nacional, fos o no afiliat a un partit republicà. Primerament em dirigí amb aquest propòsit al doctor Marañón, del qual vaig escoltar frases molt amables i afectuoses, dient-me que el que no fes per mi no ho faria per ningú, però que donades les circumstàncies en què es troba, i donat el concepte que té d'ell mateix com a home polític, poc avessat a la lluita parlamentària, no podia acceptar el càrrec.

Lavors vaig demanar-li que m'indicés algun altre nom de prestigi i m'omenà els doctors Cardenal i Hernando; vaig visitar el doctor Cardenal, que em digué que si bé era un convençut republicà, no està bregat en política i no es creia en condicions d'afrontar els problemes tan importants del Ministeri d'Instrucció Pública ni de cap altre, i que, per tant, declinava, encara que agraïnt la moit, l'oferta que li havia formulat.

Després vaig visitar el doctor Teófil Hernando, personalitat a la qual, ja en una altra ocasió m'havia dirigit oferint-li una cartera, sense que l'hagués acceptat; la meua visita fou un pur acte de cortesia, puix que havia de suposar que en les actuals circumstàncies no hauria de modificar el seu criteri.

Jo hauria desistit—prosegueix—que algun republicà o alguna personalitat independent de filiació netament republicana hagués format part del Govern; no obstant, les gestions practicades no han tingut èxit.

Ahí—continua dient el senyor Lerroux—vaig donar compte de les meves gestions al senyor president de la República, que m'anima a continuar-les, ratificant-me un cop més la seva confiança, sense que això vulgui dir que hagués declinat l'encàrrec.

Vaig fer noves gestions per telèfon, i aquest matí, després de demanar la venia al cap de l'Estat, li he presentat llista nova.

He donat ordre que es convoqui els ministres per a aquest migdia, amb l'objecte de celebrar un canvi d'impressions, car el president de la República m'ha demanat que convoqui el Consell per al dijumenge vinent, presidit per S. E. i així dimarts es presentarà el Govern al Parlament.

Un periodista ha preguntat al senyor Lerroux si creia que a aquest Govern hauria de prestar-li el seu suport la CEDA, contestant que visitarà els representants de la CEDA i del partit regionalista, perquè no havent estat possible—donat el tipus de govern que jo volia crear—donar entrada als representants d'aquestes forces, volia demostrar que en el fet no hi ha cap petita desconsideració i que el meu anhel més viu és viure en pau i harmonia amb tots els elements que puguin contribuir a donar estabilitat al Govern de la República.

Els ministres es reuniran en Consell

A les dotze del matí s'han reunit els ministres al Palau de la Presidència, i la reunió ha acabat a dos quarts de dues.

El senyor Estadella ha manifestat que no es facilitava cap nota, puix que s'havien limitat a un simple canvi d'impressions sobre els diversos conflictes pendents. Ha afeït que havia estat nomenada una ponència composta pels ministres d'Instrucció Pública, Governació, Finances, Obres Públiques i Treball, per estudiar i resoldre els conflictes que hi ha pendents a Madrid.

Ha afeït el ministre de Treball que el Govern estava disposat a què es complís el laude dictat per a resoldre el conflicte i que, per consegüent, avui havien d'abonar-se els jornals als obrers, al migdia, treballant solament la jornada de quaranta-quatre hores.

El darrer a abandonar la Presidència ha estat el senyor Lerroux, el qual ha dit als periodistes que únicament s'havien canviat impressions, puix que no li havia semblat correcte tractar altres assumptes d'importància, tenint en compte que el primer Consell sota la presidència del cap de l'Estat, no se celebrava fins dijumenge.

L'objecte principal ha estat acordar que els nous ministres es posessin seguidament de les seves carteres i estiguessin atents a les realitats del moment. S'ha encarregat al ministre de Treball que vegi la manera de resoldre les coses que s'anuncien, i que jo no espero, puix que no hi ha motiu per això.

—Visitaré aquesta tarda els senyors Cambó i Gil Robles?—li ha preguntat un informador.

—Naturalment—ha contestat el senyor Lerroux—Aniré a visitar-los com ja he indicat aquest matí.

—Quan tornarà de París el senyor Madariaga?—li ha preguntat un altre reporter.

—No ho sé amb exactitud—ha dit el cap del Govern—, perquè té la seva

esposa a Lausana quelcom decaïda i, de més a més, ha de fer les visites protocol·làries de comiat, però suposo que dintre de molt pocs dies serà a Madrid.

Els ministres nous prenen possessió dels seus càrrecs

A les dues de la tarda s'ha posseït el ministeri de la Governació el senyor Salazar Alonso, donant-li possessió el senyor Martínez Barrio.

A la cerimònia ha assistit, ultra el ministre sortint, el sots-secretari del ministeri senyor Torres Campaña, directors generals, inspector general de la Guàrdia civil general Beda i alt personal del ministeri.

El senyor Martínez Barrio ha pronunciat un discurs dient que no feia molt temps que en aquest mateix lloc rebia el càrrec de mans del senyor Riera Avello. Ha afeït que en les dues vegades que ha exercit el càrrec procurava servir el país i la República, posant en això tota la seva voluntat. Ha elegit l'esperit de sacrifici del senyor Salazar Alonso dient que no el felicitava per la càrrega aclaparadora que suposa el ministeri de la Governació. Ha posat de relleu l'ajut trobat en el personal, que en tot moment li prestà lloa i col·laboració fidel i almeçada, i ha acabat dient que en aquests moments hom ha de pensar solament en Espanya i en la República.

El senyor Salazar Alonso ha contestat agraïnt els elogis i ha manifestat que arribava al càrrec sentint gran emoció no solament per la responsabilitat que contraïa, sinó per tenir consciència de la missió que hom li encomanava. Tots somniem en aquesta vida ha afeït—i jo somnio en ésser útil a la República, per a la qual vaig lluitar des d'infant. Ha promès posar tot el seu entusiasme per complir amb el seu deure. Elogia la labor del senyor Martínez Barrio, i diu que la conducta d'aquest haurà d'ésser el guió que marcarà la seva actuació ministerial.

Ha afeït que per a ell significava una gran alegria rebre el càrrec del senyor Martínez Barrio, al qual tant vol, i ha acabat excitant el personal a què segueixi prestant la mateixa valuo-

El senyor Lerroux sol·licita el suport de les dretes

I troba més bona acollida a la Lliga que a la Ceda

Madrid, 3. — Fins a tres quarts de quatre de la tarda, ha romàs al seu domicili particular el President del Consell. A aquesta hora s'ha traslladat a l'Hotel Ritz, per tal d'entrevistar-se amb el cap dels regionalistes catalans L'enxistat del Sr. Lerroux amb el senyor Cambó, ha estat bastant extenuat. A la sortida, contestant preguntes dels periodistes, el Sr. Lerroux ha dit:

—He vingut a complir un deure de cortesia que crec obligat fer a un dels grups que més aviat ha entrat en la legalitat republicana.

Encara que ja sabia, pel que ha manifestat el Sr. Cambó al President de la República, que no ens donaria ministres per al nou Govern, l'hauria visitat al·lir si altres gestions no m'ho haguessin impedit. Com heu vist, aquest deure de cortesia, com ho farà ara amb el representant de la Ceda, el Sr. Cambó ha estat sumament atent a tots els meus requeriments, i ha contestat que ens ajudaria en tot allò que coincidís, fins en aquelles coses que, sense coincidir, no siguem incompatibles.

Després els periodistes han sol·licitat ésser rebuts pel Sr. Cambó, el qual així ho ha fet, tot seguit.

Han explicat el cap del Govern, i el Sr. Cambó els ha confirmat. Els ha dit el recolzament en tot allò que coincideix, desistint que la coincidència es produïx en el major nombre de casos, i el recolzament també quan, sense coincidir completament, no hi ha entre els nostres criteris discrepàncies essencials.

Hom ha preguntat al cap de la Lliga si el Sr. Lerroux li havia exposat el programa del nou govern, i ha contestat que no s'havia modificat en res la declaració ministerial.

—Us ha manifestat també el senyor Lerroux el respecte a les pretensions del Sr. Martínez de Velasco?—ha preguntat un periodista.

—Sí.

—I coincidirà en absolut?

—Sí—ha contestat.

Un altre periodista li ha demanat les seves gestions respecte del Govern, i el senyor Cambó ha dit que depenia tant de la confiança que el propi Govern posi en la seva actuació com de l'actuació dels altres.

—I l'adoptareu.

de crema d'afaitar BLANCAFLOR. Adquirir de seguida un tub d'estany. És un producte nacional. El sabó perfecte de l'eterna joventut. amb les untuoses atigues de La Garriga. Elegants... i ben afaitats. Utilitza diària-

sa col·laboració que prestà al seu antecessor.

El senyor Martínez Barrio i Salazar Alonso s'han abraçat, i ha estat ovacionat per la concurrència.

Des de la Presidència, acabada la reunió, el nou ministre de Finances, senyor Marraco, s'ha dirigit al seu despatx oficial, on l'esperava el ministre sortint, senyor Lara.

Ambdós han conferenciat extensament, després s'ha celebrat la presa de possessió sense cap cerimònia. Unicament s'ha efectuat la presentació dels directors generals.

Després el senyor Marraco ha rebut els informadors de Premsa, als quals ha dit que en el Consell de ministres que acabava de celebrar-se havien acordat els termes d'una nota que lliuraria a la tarda a la Premsa, rectificava una informació que publica el periòdic financer de París "Agence Economique et Financiere" sobre la moneda espanyola.

Ha afeït que tenia designat el nou sots-secretari de Finances perquè el senyor Josep Lara li havia expressat el desig de tornar a la Direcció de Rendements.

Per bé que el ministre es reserva el nom del nou sots-secretari fins que el conegui el president de la República, es dona per segur que és el senyor Joaquín Urzaiz, qui actualment exerceix un alt càrrec.

El senyor Marraco ha dit que es proposa designar dins de la setmana entrant la persona que ha de substituir-lo com a governador del Banc d'Espanya a fi que la segona Junta que ha de tenir lloc dijumenge dia 11, la presideixi ja el nou governador i que la de demà la presideixi el sots-governador senyor Pan.

Preguntat pels periodistes quin criteri tenia respecte els nous pressupostos, ha dit que ell, per no ésser diputat, ha estat al marge de les qüestions parlamentàries, però que el coneixia i li semblaven bé alguns extrems del pressupost, i d'altres s'havien de rectificar. Amb tot, com que el temps apremia, no sap si es farà aquesta reforma demanant al Parlament la prorroga o es discutirà el pressupost presentat. Ha dit que té el criteri que s'han de deslliurar les despeses de personal i de material, amb l'objecte de veure les fluctuacions de cada concepte, i si les despeses de material són reproductives o per a exercir sobre elles la deguda vigilància.

L'ex-comte de Romanones

L'ex-comte de Romanones ha dit: "La impressió és d'estupor. Aquesta solució no era viable encara no fa quaranta-vuit hores, quan el senyor Lerroux la presentà al President de la República i la rebé, per inadmissible, per no respondre a la situació actual parlamentària. Com aquesta solució, abans inadmissible, pot haver-se adoptat ara? Aquest Govern és pitjor que el dimittit, i no resol de fons la situació. Viurà el poc que visqui, empressonant per les dretes, i haurà de fer el que aquestes vulguin. Jo crec que dimarts, a més o a menys, a les Corts, s'ha de veure la situació insostenible d'aquest ministeri.

El senyor Domínguez Arévalo

El cap dels tradicionalistes, senyor Domínguez Arévalo, diu: "La solució donada no resol res, a no ésser que resolgui algun plet íntim del partit radical. Crec que en el Parlament es trobaran amb les mateixes dificultats que el Govern dimittit, perquè no hi ha raó perquè succeeixi altra cosa i no crec que tingui aquest Govern cap vitalitat. La propera crisi suposo que no es farà esperar.

El senyor Casanueva

El senyor Casanueva diu que és un Govern per a molt poc temps. Creu que en la propera crisi entraran a formar part del Govern els populars agrària i els regionalistes.

El senyor Santaló

El senyor Santaló ha dit: "De tot el que podia ocórrer tal vegada ha estat aquesta solució la menys dolenta. No hi ha dubte que significa no poc èxit per al senyor Gil Robles i més particularment per al senyor Cambó i els seus amics en la política catalana. Però, sobre de tot, i col·locat en el paper d'espectador, el que més entristeix és veure l'espectacle del règim en la seva obra social, cultural i econòmica, que ve reclamant-se amb justícia des de tots els àmbits del país. Per tots els mitjans importa que els legítims republicans tornin amb tota energia a estar en contacte amb l'opinió pública fins aconseguir un nou aixecament com el del 12 d'abril de 1931, i procedeixin, servint-se de l'experiència, a governar amb l'eficàcia necessària.

El senyor Bello

El diputat d'Acció Republicana senyor Lluís Bello, al qual s'ha preguntat també si el Sr. Azafra interviendria en el debat polític, ha contestat: "Es possible, però jo crec que no hauria de fer-ho, perquè la situació no ha canviat gaire.

La solució de la crisi vista des dels passadissos del Congrés

Els comentaris són desfavorables al Govern nou

Aquest matí als passadissos del Congrés hi ha hagut ben poca animació i poc interès per la crisi, a tal extrem que de tot es parlava menys del que es la qüestió del dia.

La notícia de la constitució del nou Govern, arribada a tres quarts de dotze, no ha produït cap mena de sensació, i a dos quarts d'una els passadissos han quedat deserts.

S'assegurava que el Govern es presentaria a les Corts el vinent dimarts i exposaria el programa ministerial. També es deia que pronunciarien discursos d'oposició els senyors Martínez Barrio, Maura, Largo Caballero i Azafra.

A la tarda hi hagué una certa animació als passadissos, en els quals es veieren diversos grups de diputats. Els periodistes han interrogat algunes personalitats polítiques sobre la solució de la crisi.

—¿Vindrà molt de temps el nou govern?

—Pot ésser. No és possible fixar-li la vida a un govern, car el mateix pot durar quinze dies fins a octubre. Segurament viurà fins que hagi aprovat els pressupostos i altres coses de gran interès nacional.

identica a la de l'anterior Govern.

—Sí, quelcom d'això m'ha indicat a mi. Nosaltres, si vam votar anteriorment la confiança la votarem ara, però quant a la declaració ministerial res més, reservant-nos la nostra llibertat de moviments. Tingan el nostre vot de confiança, però, tingui's present, que serà per l'una sessió a l'altra.

La solució de la crisi vista des dels passadissos del Congrés

Els comentaris són desfavorables al Govern nou

Aquest matí als passadissos del Congrés hi ha hagut ben poca animació i poc interès per la crisi, a tal extrem que de tot es parlava menys del que es la qüestió del dia.

La notícia de la constitució del nou Govern, arribada a tres quarts de dotze, no ha produït cap mena de sensació, i a dos quarts d'una els passadissos han quedat deserts.

S'assegurava que el Govern es presentaria a les Corts el vinent dimarts i exposaria el programa ministerial. També es deia que pronunciarien discursos d'oposició els senyors Martínez Barrio, Maura, Largo Caballero i Azafra.

El senyor Rodríguez Viguri

El senyor Rodríguez de Viguri, diputat agrari, diu, referint-se a la solució de la crisi:

—Crec que estem igual que abans. El Govern podrà anar tirant si se suavitza la justa molestia del senyor Gil Robles, puix que és deure inexcusable del senyor Lerroux acudir al cap del partit més nombros de la Cambra en què el Govern pensa recolzar-se, per donar-li compte de la constitució i programa del Govern, abans de constituir-se, ja que el propi senyor Gil Robles, en la seva consulta al President de la República, li oleri el suport parlamentari.

El senyor Royo Villanova

El senyor Royo Villanova, referint-se al mateix assumpte, trobava bé la Constitució del nou Govern. La meua satisfacció és—diu—gran, puix que aquest Govern farà possibles les vacances d'estiu. Continua governant el partit radical, i no hi ha al Govern cap catalanista. És més, el senyor Marraco, com a saragossà, és tan anti-catalanista com jo, i serà una garantia que el traspàs de serveis es farà sense perjudici.

La solució de la crisi no ha complagut el Sr. Martínez Barrio

Madrid, 3. — Preguntat un íntim amic del senyor Martínez Barrio sobre l'opinió que li mereixia la solució de la crisi, ha dit:

—Doncs pa per a avui i fam per a demà.

Després ha afeït:

—El senyor Martínez Barrio, en entrar a formar part del govern Lerroux, ho feu amb moltes tenebres i recels, però segur que no hi hauria embats que el fessin sotobrar. Creia en una navegació difícil, però el que mai no pogué pensar és que es descombaria tan aviat, i és natural que, una vegada fora del perill, el senyor Martínez Barrio es trobi en la mateixa glòria.

El senyor Martínez Barrio és es podria desprendre de la seva conseqüència política per a col·laborar amb homes que sempre han tingut favor, no ja a la República que pot aconseguir entre un govern de dretes o un govern d'esqueres passant per distints matissos, sinó a la simple denominació de liberals. Amb conservadors recalcitrants de tota la vida no podria col·laborar el senyor Martínez Barrio. Ara, un Govern republicà perquè tregui per a les dretes les castanyes del foc, és demanar massa.

Amib els homes que el 10 d'agost s'avaluaren de plaer no pot ni col·laborar ni transigir el senyor Martínez Barrio, perquè aquests homes si es tornessin a repetir els fets del 10 d'agost abandonarien la República. Això ho diu parlant dels que recentment han acatat el règim, i no cal dir res dels que són en la indecisió.

—¿Quin Govern pensava el senyor Martínez Barrio que anava a formar-se?

—Veureu, anit, a dos quarts de dotze, el senyor Lerroux parlava per telèfon amb el senyor Martínez Barrio, i vaig ésser testimoni del que el senyor Lerroux li deia, exposant al llavors encara ministre de la Governació que trobava algunes dificultats per a formar Govern, però que esperava vençer-les.

No digué res de com s'havien produït les gestions, però malgrat això, el senyor Martínez Barrio i jo imaginàvem que el Govern seria de centre-dreta, però mai no poguérem suposar que s'arribaria a aquesta combinació.

—¿Quina actitud seguirà el senyor Martínez Barrio?

—La mateixa de sempre i segons es produïxin els esdeveniments.

L'alta personalitat íntimament lligada amb el senyor Martínez Barrio per l'amistat i paisanatge ha acabat la conversa pronunciant les següents paraules:

—Tot el que us acabo de dir, si no visquéssim en aquest moment, podria signar-ho el senyor Martínez Barrio, però ja que no és possible, puix que ell no m'ha autoritzat per a això, podedu recollir-ho ara la vostra responsabilitat i en la seguretat que és criteri i pensament del senyor Martínez Barrio.

VISITEU
MALLAPRE, Sastre
Presenta una gran col·lecció per a vestits i abrics d'entortemps
RONDA DE SANT PERE, 24
Telèfon 18835

El programa del Govern i la seva posició a les Corts

En el Consell de ministres celebrat al matí el Sr. Lerroux ha exposat als seus companys de govern que el programa d'actes que segueix essent el mateix que el contingut en la declaració ministerial llegida a les Corts en constituir-se l'interior.

Ha manifestat que era arribat el moment de preparar el projecte d'amnistia com s'anunciava en aquella declaració ministerial, car hauria d'ésser aprovat per les Corts abans del 14 d'abril.

Quant a la concessió d'haver a la clerecia necessària, el Govern mantindrà el seu projecte.

També ha anunciat que el Govern fa seu el projecte de pressupost presentat i que es troba exposat a mantenir-lo.

No s'ha tractat de la provisió de l'Ambaixada a París de cap altre alt càrrec.

Unicament sembla decidit els nomenaments del Sr. Joaquim Urzua Cardenal per a sots-secretari de Finances, i del senyor Alfred Zabala per a sots-secretari d'Instrucció Pública.

El Sr. Lerroux, en nomenar per a la cartera d'Instrucció Pública el senyor Madariaga, ho ha fet persistent en el seu propòsit que en aquesta cartera que té al seu càrrec la substitució de l'ensenyança religiosa hi hagi un ministre de significació esquerrista.

Per aquest motiu l'ha ofert també als doctors Marañón, Cardenal i Hermandado.

Declaracions del Sr. Lerroux

Es prorroga per un altre mes l'estat de excepció

Madrid, 3. — A les set de la tarda ha rebut el Sr. Lerroux els periodistes al seu despatx de la Presidència. Els informadors li han donat una referència de les manifestacions que el Sr. Lerroux ha fet el senyor Gil Robles, amb motiu de la visita que li havia fet el senyor Lerroux. Després de conèixer ço que el Sr. Lerroux ha dit el senyor Lerroux: — Això és el que demostra que cada un estem al nostre lloc per obrar amb completa independència.

Nosaltres som un Govern minoritari i obtinguem els vots d'aquests grups de dreta que estiguin conformes amb els nostres actes i quan no els estiguin deixarem de votar-los, i ja sabem el que caldrà fer. No tots els projectes que es discuteixen al Parlament seran declarats qüestió de Govern, sinó tan sols aquells que continguin qüestions fonamentals, que responguin a les essències del nostre programa, però quan no es doni aquesta circumstància no hem de fer-ne qüestió de gabinet. La Cambra és sobirana i podrà lliurement aprovar o refusar el que tingui per convenient i quan ho aprovi es passarà a un altre projecte.

— Fareu alguna declaració de Govern en la sessió de dimarts?

El tercer govern Lerroux no ha trobat bona acollida en la premsa

Tots els periodistes han coincidit a comentar en termes desfavorables la constitució del nou Govern Lerroux.

"La Voz"

"La Voz" es pregunta si la formació del nou Govern ha resolt la crisi. Al seu judici, no. El nou Govern no pot satisfer ni les esquerres ni el centre ni les dretes. Quenel al marge, i en actitud amenaçadora, les forces de la Dreta, les de la Lliga i els mauristes, i queden també a part els republicans i els elements que segueixen el senyor Martínez Barrio, Lara i d'altres que no apareixen de moment a la superfície.

Per a la vida parlamentària del Govern, aquest és el panorama que s'ofereix, però per a la vida del país que és quelcom més que jocs polítics, la perspectiva és inquietant, porosa.

"Heraldo de Madrid"

"Heraldo de Madrid" creu també que no s'ha resolt res. Estem com estavem. La situació del nou Govern perseguit pels vots dretistes és la mateixa que abans. Això, amb l'èter aclaparador per la urgència a resoldre els gravíssims problemes que estan plantejats, no serà el pitjor. El terrible serà el forçat per tal d'evitar la derrota, per no haver-se adaptat a la dissolució del Parlament actual.

Conscients de les nostres paraules, hem de declarar que preferim qual-sevulla política al tràgic "farniente" governamental. Contra una política adversa és lluita, es reacciona tant més enèrgicament, com més provocadors siguin els seus desencerts. El vergonyós, el depriment, el fatal són el gest i l'actitud passiva, quan tot és desordre, indisciplina i apremi de fam al nostre voltant.

Acaba dient que el partit radical ha de definir-se políticament, ja que en el present s'advertixen massa actituds equivocades.

"Luz"

"Luz" diu que esquerres i dretes quedaran estupefactes davant la resolució de la crisi. En la seva tramitació no s'han tingut en compte els problemes polítics, socials i econòmics d'Espanya, que exigeixen solucions importants, i s'hi anirà ràpidament sense que aquest divèrtit episodi retardi els seus passos.

Un líder de la dreta declarà ahir: "Estem entre un Govern interí". Aquesta és la paraula, interí. L'im-

ATENCIÓ!
Evita la CURA
APOPLEXIA
(feridura)
PARALISI
ANTICOLERA
BERDAGUER
A LES FARMACIES - PROSPERITAT 111-3101

LES COMARQUES CATALANES

LLEIDA

Estrena d'"El Café de la Marina" :: Nou llibre :: El Canal d'Urgell Altres noves

Lleida, 3 (Per telèfon). — Revestirà extraordinària solemnitat l'estrena de la pel·lícula "El Café de la Marina", la qual tindrà lloc el dijous vinent al cinema Catalunya. Ultra participar-hi la cobla La Principal de Lleida, es quasi segur que l'autor de l'obra, Josep M. de Segarra, assistirà a l'estrena i donarà una conferència.

— Difusió de la venda de la venda el llibre "Quan els canyars florien", de Felip Plan, amb el qual llibre repren les seves activitats l'editorial Biblioteca Lleidatana.

— Ha estat nomenat delegat d'Hisenda el senyor Cèsar Canut i Piquer, persona molt coneguda i estimada en aquesta ciutat, on resideix des de fa molts anys.

— Sota la presidència del senyor Valldorriola s'ha reunit aquest matí a la Comissió de la Generalitat el Sindicat General del Canal d'Urgell.

— Les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya i Balears han elegit vocal del Consell Superior de Cambres de la República el senyor Josep Pujol, el qual és president de la de Lleida.

— Demà al matí es reunirà en Junta general extraordinària el Sindicat Unió de les Arts Gràfiques.

— La policia ha detingut Tomàs Pena Royo, de Saragossa, reclamant pel jutjat de Getafe.

— Ha marxat cap a Barcelona, per tal de resoldre un afer d'interès per a la ciutat, l'alcalde senyor Antoni Vives.

— Ramona Vila ha denunciat a la Comissaria de Policia un individu anomenat Escrich per haver-la insultada grobament. La denúncia ha estat tramitada al Jutjat municipal.—C.

TARRAGONA

Excursió al País Basc :: Conferència d'Américo Castro :: El Centre Catalanià República :: Eleccions declarades vàlides :: Noticiari

Tarragona, 3 (per telèfon). — Per abusos deshonestedes sobre dues criatures de deu i onze anys ha ingressat a la presó Gustau Sanquic, de cinquanta anys.

— El Grup Excursionista de l'Orfeó Tarragoní prepara per a l'estiu vinent una excursió en autocar de vuit dies de durada al País Basc.

— Difusió de la venda de la Universitat de Madrid senyor Américo Castro donarà una conferència a l'Ateneu de Tarragona sobre "Valor actual de Cervantes".

— Difusió al migdia, sota la presidència de l'alcalde, senyor Lloret, es reunirà la Junta Local d'Informacions agrícoles per tal de renovar-se parcialment.

— Demà a la tarda se celebrará assemblea general extraordinària al Centre Catalanià República, adherit a Acció Catalana Republicana, per acordar la constitució de la Secció Femenina i les obres que cal efectuar al local que ha estat adquirit per a aquest objecte.

— La guàrdia civil de Cebría ha detingut quatre vagabunds en poder dels quals han estat trobats nombrosos objectes que acabaven de robar d'una masia situada prop del quilòmetre 81 de la via fèrria de Tarragona a Lleida.

— Han estat denunciats dos veïns de Vilaverd per tallar arbres abusivament. Quan foren denunciats ja havien tallat 60 arbres i 523 pins.

— El Tribunal Contenciós Administratiu ha jutjat com a vàlides les eleccions celebrades últimament a Trivisa, Pobla de Massanet, Vila, La Ribera, Riudoms, Montblanc, Albiol, Alfora, Drafit, Capafons, Perafort i Vilaseca, i ha anul·lat les de Bonastre i La Selva.

— Durant el passat mes de febrer han visitat el monestir de Poblet doscent setanta-quatre turistes, dels quals són espanyols doscent setanta-un.

— Moviment del port. Vaixells entrants: "Guio Brunner", de València; "Cabo Blanco", de Palma; "Snoezia", de Sagunt; i "Marqués d'Eschavari", d'Avilés. Sortits: "Ciutat de Tarragona", cap a Port-Vendres; "Guio Brunner", cap a Marsella; "Cabo Blanco" i "Spezia", cap a Barcelona. — C.

L'HOSPITALET

L'alcalde fa manifestacions :: Troballa d'armes :: Diverses

L'Hospitalet, 3. — Ahir l'alcalde rebé, com cada divendres, al seu despatx, els corresponents de premsa de Barcelona, i els comunicà importants noves.

Assagura d'una manera definitiva la inauguració del nou mercat per a la venda a l'engros de fruites i verdures instal·lat a la barriada de Colibanc per al dia 20 del present mes. En aquest mercat — digué el senyor alcalde — concorreràn venedors de tota la comarca de Llobregat i compradors estrangers.

Continuà el senyor Frontera la seva conversa amb els corresponents, manifestant que, per part del Consell de Govern, s'estudia un gran intensitat un vast projecte d'obres públiques, d'instal·lacions culturals i d'higiene, amb finalitat d'intensificar el treball a la nostra ciutat i ensenyar a millorar el nivell cultural i sanitari dels ciutadans.

A petició de molts ciutadans que treballen a les fàbriques als torns de les tardes — continuà dient — s'ha dispost per l'alcalde que les hores de lectura de la Biblioteca Municipal fossin ampliades per durant el matí, d'entre una ampliació que reportarà grans beneficis als molts devots de la nostra biblioteca, ben dotada, per cert, d'obres científiques, literàries, històriques, i en especial aplicació a les arts i als oficis.

Un company li preguntà si hi havia referent a la creació d'un Museu Particular, i contestà afirmativament. Fou preguntat també si eren certs els rumors que s'anirien a la instal·lació d'un nou saló de sessions, i contestà que això no se n'ha parlat mai, però per altra banda, digué que l'actual saló de sessions no posseeix pas cap condició favorable; al contrari, ja que tots els sorolls que degut el trànsit es produeixen a la carretera mostren i adueixen hi ha vegades que no deixen oir les paraules que pels regidors són pronunciades en el transcurs dels debats.

En manifestar-li un company la necessitat que així sigui possible es continuin les gestions que ja fa temps foren iniciades, prop de la Compañia Telefónica Nacional d'Espanya, per tal d'aconseguir que sigui un fet la instal·lació total a la nostra ciutat del telèfon automàtic, ja que són solament les barriades de Colibanc i Santa Eulàlia les que el posseeixen, el senyor Frontera explicà els treballs que precisament ell, per encàrrec del passat Ajuntament, feu prop de la Compañia Telefónica, i explicà ben detalladament els obstacles que impedeixen fer allargar el servei fins a la barriada del centre; digué, però, que no deixaria aquest importantíssim assumpte abandonat i prometé preocupar-se'n activament.

Per últim ens comunicà que havia nomenat secretari particular seu el senyor Joan B. Casajouana.

Ahí, al carrer de Montserrat, foren trobades algunes armes i municions per la guàrdia urbana. A l'esmentat carrer ja una altra vegada també es trobaren armes i matèries explosives. Preguntàrem a la guàrdia urbana per tal d'informar-nos detalladament d'aquesta nova troballa, però no ens en digueren res, no negant-nos per això el fet.

El Centre d'Unió d'Esquerra Republicana del districte III de la nostra ciutat, en assemblea general acordà per unanimitat nomenar el seu soci actual alcalde-president, senyor Ramon Frontera i Bosch, president honorari.—C.

TORTOSA

Final de futbol amateur :: Silenci lerrouxista :: Accident del treball Altres noves

Tortosa, 3 (per telèfon). — Existí molt d'entusiasme entre els aficionats al futbol per assistir demà al partit que tindrà lloc al camp del Raval entre la U. E. Rapidesa i el Dertusa F. C. El que guanyí demà quedarà campió amateur de les comarques tarragonines.

L'òrgan dels lerrouxistes d'aquesta ciutat, en el seu número d'avui, no parla per a res de la crisi. Segurament per evitar trastorns als seus afiliats.

Mentre segava aliats en una finca del terme de la Galera, Josep Martí i Martí, de trenta anys, sofrí una ferida a la mà dreta, de pronòstic reservat. Fou auxiliat pel metge del poble.

La Cambra de Comerç fa avinent que havent-se obert al Departament d'Economia de la Generalitat una informació pública sobre la implantació de l'horari d'estiu, es poden trametre els suggeriments a secretaria en el termini de cinc dies.

Ha arribat, procedent de València, per tal de prendre part en els actes de propaganda socialista, el diputat senyor Ruiz Lecina.

Han estat posats a disposició del Jutjat d'Instrucció el Sr. Felip Pascual, Didaç Jiménez i Pere Antoni, que foren detinguts a Tarragona quan tractaven de vendre uns sacs de verdura robats d'un hort del terme d'Ampostà.

El veí de Sant Carles senyor Rafael Serri i Pascual, quan es dirigia, conduint un carro, a una finca d'aquell terme, caigué i es produí ferides de pronòstic greu a la cama dreta. Fou auxiliat pel metge doctor Torner, d'aquella població.

D'ací a pocs dies actuarà en aquesta ciutat el circ ambulat Maravilla. — C.

ST. FELIU DE GUIXOLS

La "grossa" del darrer sortej :: Escacs :: L'atur forçat :: Noticiari

Es diu que per a la propera festa major el Casino Guixolenc contractarà l'orquestra "Sympkater-Jazz" de Barcelona, de la qual forma part el jove guixolenc Lluís Pallí i Rovira.

Encara que s'ha volgut desmentir, sembla que la "grossa" de l'últim sortej de la rifa ha correspost al maquinista del tren d'aquesta ciutat Josep Roura. Es diu que jugava tot l'enter, i per tant li han correspost 100.000 pessetes. El número havia estat comprat a Barcelona.

La nova Junta dels "Amics de la Sardana", després de la darrera reunió general, ha quedat constituïda com segueix: president, Claudi Isern; vice-president, Josep Puig; secretari, Ignasi Blas; vice-secretari primer, Joaquim Ribera; vice-secretari segon, Martí Baser; bibliotecari, Antoni Roca; tresorer, Claudi Americh; vocals, Joaquim Ripoll i Joan Dispis.

Al Club Guixolenc d'Escacs té lloc cada dimarts un torneig social d'entrenament amb prems, en el qual prenen part els notables jugadors guixolencs. El president d'aquest club, senyor Josep Saura, a la setmana passada a la veïna Vila de Palamós, on inaugurà un club d'escacs amb unes simultànies, el resultat de les quals fou quinze guanyades pel senyor Saura, dues perdudes i una empatada.

Les gestions fetes per l'alcalde, senyor Valls, prop de l'Institut contra l'atur forçat per veure si aquesta entitat abona la diferència de 2 pessetes que hi ha entre els jornals que paga la Cooperativa que ha emprès la construcció de la carretera a l'emita de Sant Guera i el que del es condició jornal mínim local per a aquestes feines, sembla que han fracassat. Les gestions seguiran fins a veure si es troba qui pugui aquella diferència.

En la darrera sessió de l'Ajuntament el regidor senyor Campà donà compte de la situació del conflicte amb els obrers de la localitat. Per ara, després de l'anàlisi practicat pels tècnics sanitaris del Municipi, han estat autoritzats per reprendre la venda a domicili els cabres Josep Serrats i Salvador Sagots (a) Magi. Hauran de portar al braç un distintiu amb la inscripció: "Autoritzat per la Junta municipal de Sanitat". A mesura que es portin a cap altres anàlisis s'autoritzarà més venedors si procedeix. Sembla que aquestes riguroses decisions s'estendran als vaquers. Els veïns aproven l'energia del Municipi i li presten la seva col·laboració.

MANRESA

Conferència sobre feixisme :: Escorcoll a casa d'un llibreter :: Petit incendi :: Noves diverses

Manresa, 3 (Per telèfon). — Organitzat per la Comissió de Cultura del Centre de Dependents tindrà lloc el dissabte vinent una conferència a càrrec del senyor Joaquim Amat i Pimella. Segons sembla, dissertarà sobre el feixisme.

Ha ingressat a la presó aquest partit, acusat, segons sembla, del delicte d'estafar, el senyor Isidre Cardús, representant en aquesta ciutat d'una manufactura de màquines de cosir.

Aquest matí la policia ha efectuat un escorcoll a la llibreria de Pau Roca, a la qual es venia el setmanari monàrquic "Don Fantasma", la venda del qual ha estat prohibida.

Ahí, a dos quarts de deu de la vetlla, hi hagué un començament d'incendi en una casa situada prop de la col·lecta dels Quatre Camins. L'incendi fou apagat al cap de pocs moments pels mateixos veïns i una guàrdia de bombers.

El dissabte vinent tindrà lloc a l'Ajuntament una reunió en la qual es tractarà de la fundació a Manresa d'un Centre Oficial de Turisme.—C.

RUBÍ

L'Ajuntament :: Dos extraordinaris

Sembla que el nou Ajuntament té el propòsit de realitzar diferents obres que donaran feina a molts obrers que actualment es troben sense treball. En el projecte estan compreses les Escoles Graduades, el nou Cementiri i l'arranjament de diferents carrers. A les sessions que l'Ajuntament celebra semanalment, hi assisteix una gran concurrència, cosa molt vista a la nostra vila, a l'extrem que resulta insuficient la cubada del saló d'actes.

Ha estat molt elogiat el número extraordinari commemoratiu del primer centenari de l'establiment de la indústria a Rubí, que el periòdic local "Endavant" ha publicat últimament. Són ben profitoses les 18 pàgines que omple el número extraordinari, les quals contenen fotografies i dades que demostren la creixença de la vila i els seus progressos industrials, econòmics i polítics i socials.

També "La Lluïta", periòdic igualment local, amb motiu de comptar el número 260 de la seva publicació, ha sortit extraordinari publicant-se a la primera plana el retrat de l'honorable President de la Generalitat, En Lluís Companys, el qual en temps de la dictadura s'encarregà de la direcció de dit periòdic. També "La Lluïta" publica el retrat del qui fou l'inspirador de dit periòdic, Pere Esmeralda, el qual traspasà el dia 8 de setembre de 1924, havent acordat la secció oficial del Centre Democràtic Republicà, fer ofrena d'un pensament a les despeses de l'enyerat Esmeralda amb motiu de dita publicació.

Llegiu cada dijous MIRADOR

Darrera Hora

Represa de les converses públiques a A. C.

Ahí al local de la Federació Espanyola de Boxa fou signat, pels senyors Oyarzábal i Joe Jacobs, el contracte per mitja del qual els esmentats es comprometen a enfrontar llurs patrimonis Llegendun i Schmeling a l'estadi de Montjuïc el dia 8 d'abril vinent. D'aquesta manera les negociacions entaulades ara fa un mes entre el promotor català senyor Joaquim Gasa i el representant de Schmeling a Europa Mr. Strauss han obtingut un coronament feliç.

Per tal de celebrar la conclusió del combat, el promotor senyor Gasa va reunir ahir a l'Hôtel Orient els esmentats managgers, els representants de les dues Federacions, catalana i espanyola, de Boxa, que radiquen a Barcelona, i la premsa esportiva, en un sopar que va transcorrer enmig de la satisfacció general i que fou, per cert, molt ben servit.

A L'IRIS-PARK

MARTIN VENÇ SAGRADO

Davant nombrosa concurrència es va celebrar la vetllada de boxa anunciada. El públic en sortí molt satisfet del curs dels combats.

El combat clou anà a càrrec de Martin i Sagrado. Guanyà per punts el primer. La major i més acurada tècnica de Martin i els dots d'encaixador foren el que decidiren la victòria al seu favor. Sagrado no pogué amb la classe del seu oponent, que quan semblava local responia amb una sèrie precisa al cos i a la cara que el feien retrocedir. Tret del tercer round i part del cinquè, que corresponderen a Sagrado, la resta del combat fou netament de Martin. La decisió a favor d'aquest fou molt aplaudida.

En el semifons, Tarré va reuçar guanyador d'Isaí, per punts. Fou un combat excel·lent. La nota destacada fou la gran escomesa de Tarré.

ESTRANGER

Les derivacions de l'afar Stavisky

La llista dels xecs Stavisky donarà lloc a sorpreses sensacionals

LES RECERQUES PER L'ASSASSINAT DE PRINCE

París, 3.—No cal apressar-se de descartar les indicacions concordants donades per diversos testimonis quant a la indicació d'un dels actors principals del drama de la Combe-aux-Poires. Atenció amb les llistes i les impressions inevitables sobre un fet ja vell de diversos dies, les deposicions han establert una semblança almenys curiosa entre: Primer, el comprador del gabinet de casa el 17 de febrer; segon, l'individu que, el mateix dia, a la mateixa hora, sortia del lloc amb un paquet de la dimensió del gabinet i demanava un taxi per a prendre el camí de Hém a Fontainebleau, el qual conduïa a Dijon; tercer, l'individu que, a l'estació de Dijon, el 20 de febrer a mitja tarda, es va dirigir a la casa de la rue de la République, el qual conduïa a Dijon; quart, el que, en la mateixa hora, havia abandonat el magatzem al carrer Babylone.

No hi ha identitat entre aquest personatge i el que el dia 21, l'endemà del crim, fou remarcat a la terrassa de la "Grande Taverna", a Dijon, i seguit per la policia privar fins al teatre?

És possible que hui sopet, els crims hagin deixat en el lloc un observador encoratjat de vigilar les primeres reaccions de la ciutat, després de la desaparició del crim. És possible que l'home del gabinet, que marxà en cotxe l'1 de febrer a l'assassinat, entre París i Dijon, o hagi anat directament a la capital burguesa, per semblar els seus. En un altre cas, caldrà haver vist, a la carretera, a Dijon, als hotels, o restaurants, al curs dels dies 18 o 19, aquestes algunes persones i tan discret que, havent-se remarcat, no ha pogut dir de donar-se a conèixer per desaparició.

Un sol fet, evidentment, és establert fins ara, la compra del gabinet abandonat prop del cadàver. Aquesta arma, com a haver servit a l'assassinat, és una cosa que, la seva utilitat, els especialistes de les enquestes criminals, havent ja desmentit per manca de polígraf i de microscopi, la hipòtesi del suïcidi i l'assassinat del crim polític, han evocat les velles històries dels caraboniers. El punt, sobre el qual es caraboniers presenten jurament, és una cosa que, com a caraboniers, ha estat confirmada per la policia.

París, 3.—Els jutges d'instrucció han presat l'interrogatori del senyor Cauzoff, que era molt amic del senyor Prince.

Ha manifestat que havia aconseguit el magatzem que antigament pertanyia als documents que tenia al seu poder, entre els quals semblava que hi havia una carta que semblava al senyor Prince, però el procurador de la República.

París, 3.—El ministre de Justícia, senyor Chéron, ha declarat aquesta nit que, possiblement, s'acabarà l'acció de la policia en l'assassinat Stavisky, cal dir més aviat millor que s'acabarà l'acció de la policia.

El senyor Chéron ha dit: No regularment davant de cap cosa, però cal aconseguir aquest resultat.

El país ha estat presa d'una banda de maliciosa, que no regularment per la seva pròpia desconfiança, però el seu objecte, cal que aquesta banda sigui descoberta i castigada.

L'ENQUESTA SOBRE LES RESPONSABILITATS POLITIQUES DERIVADES DE L'AFAR STAVISKY

París, 3.—L'assassinat Stavisky entra a hui en una nova fase que pot ser una gran impressió mediàtica, que pot ser una gran impressió mediàtica, que pot ser una gran impressió mediàtica.

La policia posarà els seus ulls a la llista dels xecs Stavisky.

Les converses de Roma

Una omnia competència en economia agrícola i que atorgar que la unió d'Europa presenta inconvenients tan grans i nombrosos per a Hongria, com per a Àustria. Repte, doncs, que és impossible. Sobre la qüestió de Trieste, que serà tractada a Roma sense que pugui saber que en resulta.

Quant a la dissolució dels heimat, l'opinió de les circumstàncies, l'heimat constituiria la força principal de les nacions del Front patriòtic. Continuaran, doncs, existint, encara que el cas dels esdeveniments ens permeti de conservar-les en armes.

Budapest, 3.—El comissari del Govern de Comerç Exterior, senyor Stéfan Winkler, ha sortit cap a Roma. Els diaris relacionen aquest viatge amb la celebració a Roma, la setmana entrant, d'una conferència de petits hongaresos, austríacs i italians per preparar l'entrevista Gombos, Dollfus i Mussolini, que està projectada per a mitjans de març.

El "Pester Lloyd" puntualitza que Gombos sortirà cap a Roma el dia 11 de març.

La ratificació del tractat anglo-rus

El significat de la política russòfila d'Anglaterra

La ratificació del tractat anglo-rus

El significat de la política russòfila d'Anglaterra

L'estipulació del Tractat de Comerç anglo-rus té una gran importància perquè té un caràcter marcadament polític. Altrament no s'explicaria les concessions fetes pel Govern de Londres al de Moscou, que són majors de les concessions fetes a altres països. La veritat que Anglaterra, com la Itàlia feixista, després d'haver reconegut la U. R. S. S., també la primera entre totes les relacions comercials amb els soviets; però foren molt limitades i s'interromperen gairebé violentament per l'empresament i condemna de l'ingegner MacDonald i altres experts britànics que foren rebuts a Rússia culpables de sabotatge. Una vegada en llibertat foren iniciades noves temptatives que després semblar bastant difícils tota vegada que es prosseguiren sense arribar mai a una conclusió.

Però, impensadament els treballs foren aturats i la gran nació capitalista —com els Estats Units—ha conclòs amb el govern de Moscou un Tractat de Comerç tan favorable com no té igual amb qualsevol nació del món.

Quines circumstàncies han pogut fer assolir aquest estrany resultat? No una sobtada simpatia per a política soviètica—molta febre feixista—seguida en aquest últim temps que ha portat la dissolució del G. P. U., a Londres no es començaven per un poc. Els moviments de l'opinió britànica no són diferents dels que indueixen Roosevelt a iniciar l'aliança a la Casa Blanca i a reconèixer la U. R. S. S. I així és la gran importància que té ara Rússia—la Rússia militar i no més o menys comunista—en l'opinió de la política imperialista del Japó. Immediatament després al fi de la guerra no han mancat les més severes crítiques per haver acceptat la participació del Japó en la guerra europea que es convertí en mundial. Hom veia dibuixar-se un perill que hauria pogut donar serioses preocupacions a Europa i a Amèrica del Nord. Aquesta anàlisi ha estat, però, general i amb igual rítmic començant les diferències entre Rússia de Lenin i d'Hitler després. La resta és sabuda. El govern dels Soviets ha estat, però, amic de tothom i totes les potències li han estat obertes fonamentalment. Rússia pot fer front a les amenaces britàniques del país del Sud, i a les amenaces de la política imperialista del Japó i d'Hitler.

Les nacions més interessades a mantenir el statu quo a l'Àfrica i a posar un fre a les aspiracions de Tòquio són, evidentment, els Estats Units i Alemanya. I per això es comprèn la seva política mundial.

La ratificació del tractat anglo-soviètic :: :: ::

Londres, 3.—El ministre d'Afers Estrangers, sir John Simon, ha signat la ratificació britànica del tractat comercial anglo-soviètic.

El canvi de ratificacions tindrà lloc a Moscou a mitjan març, data en què entrerà en vigor el nou tractat.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

La ratificació del tractat anglo-rus

El significat de la política russòfila d'Anglaterra

L'estipulació del Tractat de Comerç anglo-rus té una gran importància perquè té un caràcter marcadament polític. Altrament no s'explicaria les concessions fetes pel Govern de Londres al de Moscou, que són majors de les concessions fetes a altres països. La veritat que Anglaterra, com la Itàlia feixista, després d'haver reconegut la U. R. S. S., també la primera entre totes les relacions comercials amb els soviets; però foren molt limitades i s'interromperen gairebé violentament per l'empresament i condemna de l'ingegner MacDonald i altres experts britànics que foren rebuts a Rússia culpables de sabotatge. Una vegada en llibertat foren iniciades noves temptatives que després semblar bastant difícils tota vegada que es prosseguiren sense arribar mai a una conclusió.

Però, impensadament els treballs foren aturats i la gran nació capitalista —com els Estats Units—ha conclòs amb el govern de Moscou un Tractat de Comerç tan favorable com no té igual amb qualsevol nació del món.

Quines circumstàncies han pogut fer assolir aquest estrany resultat? No una sobtada simpatia per a política soviètica—molta febre feixista—seguida en aquest últim temps que ha portat la dissolució del G. P. U., a Londres no es començaven per un poc. Els moviments de l'opinió britànica no són diferents dels que indueixen Roosevelt a iniciar l'aliança a la Casa Blanca i a reconèixer la U. R. S. S. I així és la gran importància que té ara Rússia—la Rússia militar i no més o menys comunista—en l'opinió de la política imperialista del Japó. Immediatament després al fi de la guerra no han mancat les més severes crítiques per haver acceptat la participació del Japó en la guerra europea que es convertí en mundial. Hom veia dibuixar-se un perill que hauria pogut donar serioses preocupacions a Europa i a Amèrica del Nord. Aquesta anàlisi ha estat, però, general i amb igual rítmic començant les diferències entre Rússia de Lenin i d'Hitler després. La resta és sabuda. El govern dels Soviets ha estat, però, amic de tothom i totes les potències li han estat obertes fonamentalment. Rússia pot fer front a les amenaces britàniques del país del Sud, i a les amenaces de la política imperialista del Japó i d'Hitler.

Les nacions més interessades a mantenir el statu quo a l'Àfrica i a posar un fre a les aspiracions de Tòquio són, evidentment, els Estats Units i Alemanya. I per això es comprèn la seva política mundial.

La ratificació del tractat anglo-soviètic :: :: ::

Londres, 3.—El ministre d'Afers Estrangers, sir John Simon, ha signat la ratificació britànica del tractat comercial anglo-soviètic.

El canvi de ratificacions tindrà lloc a Moscou a mitjan març, data en què entrerà en vigor el nou tractat.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

La ratificació del tractat anglo-rus

El significat de la política russòfila d'Anglaterra

L'estipulació del Tractat de Comerç anglo-rus té una gran importància perquè té un caràcter marcadament polític. Altrament no s'explicaria les concessions fetes pel Govern de Londres al de Moscou, que són majors de les concessions fetes a altres països. La veritat que Anglaterra, com la Itàlia feixista, després d'haver reconegut la U. R. S. S., també la primera entre totes les relacions comercials amb els soviets; però foren molt limitades i s'interromperen gairebé violentament per l'empresament i condemna de l'ingegner MacDonald i altres experts britànics que foren rebuts a Rússia culpables de sabotatge. Una vegada en llibertat foren iniciades noves temptatives que després semblar bastant difícils tota vegada que es prosseguiren sense arribar mai a una conclusió.

Però, impensadament els treballs foren aturats i la gran nació capitalista —com els Estats Units—ha conclòs amb el govern de Moscou un Tractat de Comerç tan favorable com no té igual amb qualsevol nació del món.

Quines circumstàncies han pogut fer assolir aquest estrany resultat? No una sobtada simpatia per a política soviètica—molta febre feixista—seguida en aquest últim temps que ha portat la dissolució del G. P. U., a Londres no es començaven per un poc. Els moviments de l'opinió britànica no són diferents dels que indueixen Roosevelt a iniciar l'aliança a la Casa Blanca i a reconèixer la U. R. S. S. I així és la gran importància que té ara Rússia—la Rússia militar i no més o menys comunista—en l'opinió de la política imperialista del Japó. Immediatament després al fi de la guerra no han mancat les més severes crítiques per haver acceptat la participació del Japó en la guerra europea que es convertí en mundial. Hom veia dibuixar-se un perill que hauria pogut donar serioses preocupacions a Europa i a Amèrica del Nord. Aquesta anàlisi ha estat, però, general i amb igual rítmic començant les diferències entre Rússia de Lenin i d'Hitler després. La resta és sabuda. El govern dels Soviets ha estat, però, amic de tothom i totes les potències li han estat obertes fonamentalment. Rússia pot fer front a les amenaces britàniques del país del Sud, i a les amenaces de la política imperialista del Japó i d'Hitler.

Les nacions més interessades a mantenir el statu quo a l'Àfrica i a posar un fre a les aspiracions de Tòquio són, evidentment, els Estats Units i Alemanya. I per això es comprèn la seva política mundial.

La ratificació del tractat anglo-soviètic :: :: ::

Londres, 3.—El ministre d'Afers Estrangers, sir John Simon, ha signat la ratificació britànica del tractat comercial anglo-soviètic.

El canvi de ratificacions tindrà lloc a Moscou a mitjan març, data en què entrerà en vigor el nou tractat.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

La ratificació del tractat anglo-rus

El significat de la política russòfila d'Anglaterra

L'estipulació del Tractat de Comerç anglo-rus té una gran importància perquè té un caràcter marcadament polític. Altrament no s'explicaria les concessions fetes pel Govern de Londres al de Moscou, que són majors de les concessions fetes a altres països. La veritat que Anglaterra, com la Itàlia feixista, després d'haver reconegut la U. R. S. S., també la primera entre totes les relacions comercials amb els soviets; però foren molt limitades i s'interromperen gairebé violentament per l'empresament i condemna de l'ingegner MacDonald i altres experts britànics que foren rebuts a Rússia culpables de sabotatge. Una vegada en llibertat foren iniciades noves temptatives que després semblar bastant difícils tota vegada que es prosseguiren sense arribar mai a una conclusió.

Però, impensadament els treballs foren aturats i la gran nació capitalista —com els Estats Units—ha conclòs amb el govern de Moscou un Tractat de Comerç tan favorable com no té igual amb qualsevol nació del món.

Quines circumstàncies han pogut fer assolir aquest estrany resultat? No una sobtada simpatia per a política soviètica—molta febre feixista—seguida en aquest últim temps que ha portat la dissolució del G. P. U., a Londres no es començaven per un poc. Els moviments de l'opinió britànica no són diferents dels que indueixen Roosevelt a iniciar l'aliança a la Casa Blanca i a reconèixer la U. R. S. S. I així és la gran importància que té ara Rússia—la Rússia militar i no més o menys comunista—en l'opinió de la política imperialista del Japó. Immediatament després al fi de la guerra no han mancat les més severes crítiques per haver acceptat la participació del Japó en la guerra europea que es convertí en mundial. Hom veia dibuixar-se un perill que hauria pogut donar serioses preocupacions a Europa i a Amèrica del Nord. Aquesta anàlisi ha estat, però, general i amb igual rítmic començant les diferències entre Rússia de Lenin i d'Hitler després. La resta és sabuda. El govern dels Soviets ha estat, però, amic de tothom i totes les potències li han estat obertes fonamentalment. Rússia pot fer front a les amenaces britàniques del país del Sud, i a les amenaces de la política imperialista del Japó i d'Hitler.

Les nacions més interessades a mantenir el statu quo a l'Àfrica i a posar un fre a les aspiracions de Tòquio són, evidentment, els Estats Units i Alemanya. I per això es comprèn la seva política mundial.

La ratificació del tractat anglo-soviètic :: :: ::

Londres, 3.—El ministre d'Afers Estrangers, sir John Simon, ha signat la ratificació britànica del tractat comercial anglo-soviètic.

El canvi de ratificacions tindrà lloc a Moscou a mitjan març, data en què entrerà en vigor el nou tractat.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

La ratificació del tractat anglo-rus

El significat de la política russòfila d'Anglaterra

L'estipulació del Tractat de Comerç anglo-rus té una gran importància perquè té un caràcter marcadament polític. Altrament no s'explicaria les concessions fetes pel Govern de Londres al de Moscou, que són majors de les concessions fetes a altres països. La veritat que Anglaterra, com la Itàlia feixista, després d'haver reconegut la U. R. S. S., també la primera entre totes les relacions comercials amb els soviets; però foren molt limitades i s'interromperen gairebé violentament per l'empresament i condemna de l'ingegner MacDonald i altres experts britànics que foren rebuts a Rússia culpables de sabotatge. Una vegada en llibertat foren iniciades noves temptatives que després semblar bastant difícils tota vegada que es prosseguiren sense arribar mai a una conclusió.

Però, impensadament els treballs foren aturats i la gran nació capitalista —com els Estats Units—ha conclòs amb el govern de Moscou un Tractat de Comerç tan favorable com no té igual amb qualsevol nació del món.

Quines circumstàncies han pogut fer assolir aquest estrany resultat? No una sobtada simpatia per a política soviètica—molta febre feixista—seguida en aquest últim temps que ha portat la dissolució del G. P. U., a Londres no es començaven per un poc. Els moviments de l'opinió britànica no són diferents dels que indueixen Roosevelt a iniciar l'aliança a la Casa Blanca i a reconèixer la U. R. S. S. I així és la gran importància que té ara Rússia—la Rússia militar i no més o menys comunista—en l'opinió de la política imperialista del Japó. Immediatament després al fi de la guerra no han mancat les més severes crítiques per haver acceptat la participació del Japó en la guerra europea que es convertí en mundial. Hom veia dibuixar-se un perill que hauria pogut donar serioses preocupacions a Europa i a Amèrica del Nord. Aquesta anàlisi ha estat, però, general i amb igual rítmic començant les diferències entre Rússia de Lenin i d'Hitler després. La resta és sabuda. El govern dels Soviets ha estat, però, amic de tothom i totes les potències li han estat obertes fonamentalment. Rússia pot fer front a les amenaces britàniques del país del Sud, i a les amenaces de la política imperialista del Japó i d'Hitler.

Les nacions més interessades a mantenir el statu quo a l'Àfrica i a posar un fre a les aspiracions de Tòquio són, evidentment, els Estats Units i Alemanya. I per això es comprèn la seva política mundial.

La ratificació del tractat anglo-soviètic :: :: ::

Londres, 3.—El ministre d'Afers Estrangers, sir John Simon, ha signat la ratificació britànica del tractat comercial anglo-soviètic.

El canvi de ratificacions tindrà lloc a Moscou a mitjan març, data en què entrerà en vigor el nou tractat.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

El senyor Simon ha declarat que el tractat comercial anglo-soviètic, que té una importància política, és un pas important en la política exterior britànica.

BARCELONA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

L'estat de salut del senyor Martí Esteve. — Ahir, per primer dia, l'estat del senyor Martí Esteve entrà dintre un període de franca millora. Desaparegué la temperatura gairebé totalment, i d'altra banda, degut a l'aliment que pogué ésser-li donat, l'ànim del malalt augmentà considerablement. Es de preveure que dintre la setmana que ara començarem el conseller de Finances es restablirà totalment.

Receptació de contribucions. — Queda prorrogat el període voluntari de cobrança del present trimestre fins al dia 16 del corrent, per disposició del senyor delegat d'Hisenda. Durant els dies 7 al 16 hi haurà despatx matí i tarda.

El Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Finances: Decret autoritzant el conseller de Finances per a presentar al Parlament de Catalunya un projecte de llei de pròrroga del termini fixat per la llei del 8 de gener de 1934, perquè la Comissió per a l'estudi dels problemes relatius a les Finances municipals i a les exaccions locals pugui complir la seva comessa.

Governació: Decret prorrogant per tres mesos la llicència que per malaltia frueix l'ordenança de la Generalitat senyor Ramon Planes i Gassó.

Decret acceptant la dimissió que del càrrec de comissari general d'Ordre Públic ha presentat el senyor Tomàs Ramon i Amat.

Decret nomenant el senyor Pere Coll i Llach, comissari general d'Ordre Públic de Catalunya.

Cultura: Decret creant a l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat diverses assignatures d'ensenyaments per a interventors municipals.

Economia i Agricultura: Ordre circular anunciant la comprovació dels pesos i mesures als pobles del període judicial de Sant Feliu de Llobregat.

Ordre circular adreçada als enginyers caps dels Serveis d'Indústria de Catalunya perquè trametin urgentment el resultat de llurs gestions en relació amb la circular número 27 del Consell d'Indústria del Govern de la República.

Sanitat i Assistència Social: Ordre confirmant, com a resultat de l'expedient que ha estat instruit, la sanció de suspensió de càrrec i sou imposada al doctor Tomàs Busquet, director de la Clínica Mental de Santa Coloma de Gramenet, per irregularitats cometes en la construcció de la clauquera de la Clínica esmentada.

Departament de Treball i Obres Públiques: Jurat Mixt de Perquers per a senyores, de Barcelona: Bases de treball aprovades pel ple celebrat el dia 15 de febrer de 1934.

Edictes de Jurats Mixtos de Catalunya.

Comissaria Delegada a Tarragona: Anunci, als efectes de reclamació, de la subhasta de les obres de tanca del pati de l'Institut d'Hygiene de Reus.

Comissaria Delegada d'Ordre Públic de Tarragona: Negociat de Caça: Anunci.

Junts Municipals del Cens Electoral de Catalunya: Relació dels ciutadans que constituïren les Juntes municipals del Cens electoral de Catalunya durant el bienni 1934-1935.

Relació dels locals destinats a col·legis electorals durant l'any 1934.

Administració Municipal: Publicació de sentències i edictes. Anex únic. — Disposicions del Govern de la República.

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Per malaltia del cap de l'Oficina d'Ordre Públic, senyor Llinien, s'ha fet càrrec de la mateixa oficina l'inspector senyor Salvador Estivill.

* Ahir, a les deu del matí, al Cinema Pathé Palace començaren les proves per a la selecció d'aspirants a l'Escola de Policia de la Generalitat. Les esmentades proves estaven a càrrec de l'Institut Psicotècnic. S'hi presentaren tots els alumnes que foren aprovats en l'examen mèdic. Després de les dues proves a les quals van ésser sotmesos, els aspirants foren citats per a acudir demà, dilluns, a les onze del matí, a l'Escola Preparatòria de Policia, al Passeig de Sant Joan, número 113, on es faran públics els noms dels aprovats en les proves d'avui.

* En l'express d'ahir va marxar a Madrid el general Marzo.

* Anit passada fou posat a disposició de la policia, per a la seva filiació, Rogeli Pastor Borge, detingut amb motiu dels fets ocorreguts a l'Hospital el dia 10 de desembre passat, el qual resultà greument ferit. Fins ara ha estat en qualitat de detingut a l'Hospital Clínic, i ja guarit de les seves ferides, passarà a disposició del jutge de Sant Feliu.

DELEGACIO ESPECIAL DEL GOVERN DE LA REPUBLICA A CATALUNYA

Han estat expulsats per indelesitables els subdits estrangers Tridell Broz, Xercolesvar, i Arvid Forsberg, suec.

AJUNTAMENT

El dia de l'alcaldia. — L'alcaldia, senyor Cuxes Pi i Sunyer, va rebre ahir, entre altres, les següents visites: comissari general d'Ordre Públic; l'alcaldia de Lleida, senyor Vives, i el Consell de govern de la Creu Roja de Barcelona.

Al matí el senyor alcalde, acompanyat del cap de Cerimoniol, senyor Ribes, anà a acompanyar els castratrics de les Universitats de Tolosa i Montpellier que han estat uns quants

dies a la nostra ciutat acompanyats de l'alcaldia d'aquesta darrera ciutat, M. Milhous.

El senyor Hurtado restablert. — Trobant-se ja restablert de les lesions que sofí en un accident d'automòbil el conseller regidor de Proveïments, senyor Odó Hurtado, es reintegrarà a les seves tasques consistorials un dels primers dies de la setmana entrant. Rebrà el públic novament, per primera vegada, el dijous vinent, de dotze a una.

Avís del conseller d'Hygiene i Sanitat. — El conseller delegat del Departament Delegació d'Hygiene i Sanitat té interès a informar el públic que tindrà la màxima cura a fer complir les Ordenances municipals en tot allò que es refereix a higiene del carrer. En tal sentit prega a tots els ciutadans que s'abstinguin de disposar escombraries a la via pública, així com runes, ramats i altres matèries. També és precs que s'abstinguin de llançar-hi papers i d'espolsar califes fora de les hores reglamentàries. Aquesta Delegació està disposada a sancionar amb el màxim rigor les infraccions a les Ordenances municipals, però espera de la cultura ciutadana que, tant abstenint-se d'infringir la llei com recordant-la als que no la tinguin en compte, ajudaria a què els carrers de la nostra ciutat apareguin sempre en un estat de netedat que l'honor.

La invasió estrangera. — L'Oficina de Col·locació de l'Ajuntament de Barcelona prega als senyors estrangers Frederic Heidenreich, Herbert Wiedehol, Robert Schön, César Tapparello, Erwin Janisch, Antoni López, Maria Giralt, Zoltan Katona, Victòria Louis, Juli C. Tablada, Anna de Rosa Gissenti, Fritz Ziller, Sofia Webber, Orlando Magi, Frederic Wimmann, Francesc Kossler, Francesc Kretschmar, Willy Waedermann, Samaria Habid, Nissim Habid, Abraham Habid que se serveixin passar per aquest Negociat de Policia Social com més aviat millor (dilluns, dimarts i dimecres), de les deu del matí a la una de la tarda, per tractar-se d'un assumpte que es relaciona amb la seva carta de treball.

El servei d'automòbils de l'Ajuntament. — Vista la informació que publica un diari local en la seva edició d'ahir, sobre la reducció al servei d'automòbils de l'Ajuntament, el conseller regidor de Governació ha de fer constar, sense voler entrar de moment en el fons de la qüestió, que té en curs d'estudi una reorganització radical de l'esmentat servei, orientada en un sentit de rigorosa restricció i control que farà possible un considerable estalvi en les despeses de les partides corresponents als atutats serveis.

D'altra banda, i sense perjudici de l'estudi definitiu, el conseller regidor de Governació, d'acord amb el Consell de govern, des del moment de la presa de possessió, efectuada el dia 1 de febrer, donà les oportunitats ordres amb caràcter urgent per tal d'evitar en el possible la considerable despesa que l'ús d'au-

FULL DE DIETARI

Un erudit combatiu

Es un fet que l'anany polemístic dels homes o, si ho volem més clar, llur desig de barallar-se no pot ésser pas sufocat del tot. Res ens ho prova com l'examen de les acarnades disputades — religioses, literàries o filosòfiques — que han tingut lloc en les èpoques de dictadura, sota l'absolutisme dels reis o dels prínceps.

Me n'he adonat una vegada més tot llegint el pròleg que el meu vell amic Don Luis Ruiz Contreras, habitant de Castelló d'Ampúries, ha posat a la seva recent traducció de "Les Provincials", de Pascal.

El senyor Ruiz Contreras, que malgrat els anys serveix una magnífica combativitat, hi explica la gran disputa sobre la Gràcia i el Lluire Albr que va dividir a clergues i seglars en la França de Lluís XIV. Des de Jansenins, causant involuntari del drama, fins a Pascal, que hi intervé amb les famoses "Cartes provincials", veiem evocats tots els actors. Naturalment, no falta pas l'evocació dels jansenistes, ardents impugnadors del jansenisme, enemics acèrrims de Port-Royal. El senyor Ruiz Contreras no els té cap simpatia. Aprofita l'argument de la netalesa per drecar el seu memorial de greuges contra l'ordre més discutit i temut de l'Església Catòlica. Pascal li dona armes... Però el vell traductor d'Anatole France en té de pròpies en el seu arsenal i les esgrimeix amb singular energia.

Té, tot plegat, alguna cosa de particular? Només una cosa: el senyor Ruiz Contreras, després de mobilitzar els grans impugnadors de la Compagnia de Jesús, després d'haver resuscitat el magnètic problema de la Gràcia i de la Predestinació i del Lluire Arbitri, després d'haver convocat a Arnaud i a Pascal, al jesuïta Molina i al Molinisme, i al jesuïta Escobar i al verb "escobar" que en varen derivar els francesos, després d'aquesta formidable acumulació d'autoritats i de fets, d'arguments i de testimonis, els aboca tots sobre la testa d'un jesuïta contemporani: el Pare Ruiz Amado!

El contrast entre la petitesse del fito i la grandesa dels projectes és irresistible. Si no sabem que el senyor Ruiz Contreras és també home de teatre, ho descobriríem en veure'l aplicar amb fortuna una combinació que Molire no desaprovaria.

Carles SOLDEVILA

Lombóts significava per a l'Ajuntament, l'assoliment d'aquestes ordres ha estat, en finalitzar el mes de febrer, un considerable estalvi en comparació amb mesos anteriors, estalvi que pot tenir un volum anual aproximadament superior a 100.000 pessetes.

El Departament de Política Social. — El conseller regidor de Política Social, senyor Ramon Planes, ha traslladat el seu despatx a la banda posterior de les Cases Consistorials, carrer de la Ciutat, número 8, antigues dependències de Circulació, on continuà rebent el públic els dimarts i dissabtes, des de les onze del matí a la una de la tarda. El conseller regidor de Política Social espera que el públic sobre fer-se càrrec de la necessitat que té que els ciutadans li facilitin el treball, per la qual cosa els prega que tinguin la norma d'abstenir-se en absolut de visitar-lo en dies i hores que no siguin els assenyalats exclusivament per a tal objecte.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es veieren diversos divorcis i incidents.

* A la Secció Segona es veieren cinc divorcis més i dos incidents d'apel·lació.

* A la Secció Tercera comparegueren Vicenç Silvestre i Joaquin Calvet, acusats d'un delicte de coaccions contra els obrers d'una fàbrica. Després de les proves, el fiscal va retirar l'acusació, per no haver-se demostrat la culpabilitat dels acusats.

* A la Secció Quarta comparegueren Francesc Perramon i Roca, el qual estava acusat d'haver-se apropiat una quantitat que li lliurà un amic seu, destinada al pagament d'unes patentes d'auto. El fiscal sol·licità que li fos aplicada la pena de quatre mesos i un dia de presó.

VARIA

Es donà compte al Jutjat de guàrdia de l'incendi ocorregut, a la matinada d'ahir, en una vagoneta del carrer de Jacard, número 26, propietat de Francesc Villanueva, on es cremà una gran quantitat de forratges i avaluats. Hom creu que el dit incendi fou intencional i que l'autor ha estat un dependent que fou acomiadat fa pocs dies, el qual digué que se'n ocuparia.

* El relator senyor Ferragles ha acabat la instrucció dels sumaris d'urgència que es veien davant del Tribunal de la Secció Quarta. Per aquest motiu el dit Tribunal va acordar que tots els processos que haguessin quedat detinguts a disposició d'aquest fossin alliberats.

* Per la Generalitat ha estat concedida una llicència de trenta dies al jutge de Tarragona senyor Fernández Roñada.

* Per la Sala de Govern s'ha disposat que el jutge senyor Joan Pastor entengui en les causes d'urgència i en la guàrdia del Jutjat número treze, a conseqüència del traspàs del senyor Rafael Vives, que és el jutge del dit Jutjat.

* Ha estat presentada la liquidació de la pena imposada pel Tribunal d'Urgència a Manuela Sánchez, d'un mes i un dia i 125 pessetes de multa per delicte d'atemptat. Compleix la pena el dia 30 de l'actual mes.

* El Jutjat número catorze es trasllada a la presó per tal de rebre indagatòria al processat Josep Barriando i Barriando amb motiu de l'intent de sabotatge a un tranvia de la línia 36, a conseqüència del qual, i del tiorreig que hi hagué, resultà mort Rafael Amal.

DIABETICS

PEPETS i PEPETES, podreu assegurar-vos a taula el dia del vostre Sant, menjant de tot, adhoc dolços, si comenceu de seguida el tractament de la vostra dolència amb el producte "TRALIG". Baptista Aicart, del carrer de Sant Baltasar, 21, baixos, s'ha guarit en dotze dies; fa més d'un any. TRALIG, preparat pel doctor J. Viladot Cardona, Consell de Cent, 303.

Malgrat els càrrecs que hi ha contra el processat, aquest ha insistit a negar la seva intervenció en els fets. El sumari ha quedat acabat i serà tramès a l'Audiència per a la seva qualificació i assenyalament de vista davant del Tribunal d'Urgència.

* Els advocats fiscals d'aquesta Audiència es reuniran ahir en banquet dedicat al seu company senyor Marín, que marxa destinat a Palma de Mallorca.

* Per a la setmana entrant s'han fet els següents assenyalaments al Tribunal d'Urgència: Per al dia 5, per tinença il·lícita d'arma, contra Salvador Lozano; també per tinença d'arma, el dia 6, contra Joan Antoni Solà, i per autèntic delicte, el dia 8, contra Eugeni López i Ginés Hernández.

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

AUDIENCIA TERRITORIAL
Sala Primera. — Divorci. Xavier Roura i Roses contra Dolores Romagosa.

Cursos i Conferències

CONFERENCIA CLUB

Josep Pijoan

Pertany a la casta dels catalans centrals. Seguint l'impuls de Prat de la Riba, va fundar l'Institut d'Estudis Catalans, primer nucli de la nostra renascença cultural. Amic íntim de Joan Maragall, no sols va ésser un dels seus interlocutors i dels seus corresponents predilectes, sinó que en certa manera va continuar la seva escola, en escriure uns poemes inoblidables sota el títol de "Cançons". Ligat també amb els homes que a Madrid provaven de redreçar la ciència espanyola i els seus instruments, va intervenir activament en l'Escola de Roma.

De la capital italiana, sobtadament, en una imprevista virada psíquica, partí cap a Toronto (Canadà), on va dedicar-se, com a arquitecte, a grans empreses de construcció, aparentment oblidat de les seves tasques d'investigació i de poesia. Més tard, però, el trobem en una universitat de Califòrnia, al Pomona College, explicant història de l'art.

Ha fet llargues excursions a través dels Estats Units donant conferències. Ha visitat tot Europa. Ha escrit una "Historia del Art", que és, sense discussió, la sola temptativa espanyola que pot posar-se al costat de les grans síntesis franceses i alemanyes. Escrivint, actualment, "Una Historia del Mundo". Col·labora a diverses revistes i diaris de tots dos continents.

Envers Catalunya sol adoptar una actitud lleugerament protectora que no fa gaire a tot hom. Però en les seves qualitats com en els seus defectes, Josep Pijoan és tan profundament català que aïllat quan diu que se'n nòbia, ho fa amb l'accent de la terra.

Conferència Club creu complir un deure en oferir-hi una nova avinentesa d'entrar en contacte amb un públic barcelonès adans de reprendre un nou viatge transatlàntic.

La conferència de Josep Pijoan, que versarà sobre "L'orgia dionisiaca i l'Art", tindrà efecte demà, dilluns, a l'Hotel Ritz, a les sis en punt de la tarda.

HOSPITAL DE LA SANTA CREU I SANT PAU

Curs de dermatologia i sifilografia

Pròximament se celebrará el curs anual de Dermatologia i Sifilografia sota la direcció del doctor Noguer-More. Les conferències seran públiques, i hi podran assistir tots els metges i estudiants de Medicina. La matrícula de les practiques de Clínica i Laboratori podrà formalitzar-se fins al dia 15 a la Disposició de l'Hospital.

CLUB FEMENI I D'ESPORTS

Curs sobre la raga jueva

El senyor Lluís Elies ("Ancin") cursarà al Club Femeni i d'Esports un curs sobre la raga jueva, sota el següent programa: Dia 9: "Qui són els jueus?" (amb projeccions). Dia 16: "Historia del Poble d'Israel". Dia 23: "Els jueus i la qüestió econòmica". El curs començarà a dos quarts de vuit en punt. La inscripció és gratuïta per a les sòcies. La inscripció resta oberta al Club Femeni i d'Esports tots els dies feiners, de deu a dues del matí i de cinc a nou de la tarda. Tel·lèfon 32701.

PER A AVUI

Unió Socialista de Catalunya (Secció del Dia VIII). — A les 17.00, el doctor Emili Mira parlarà sobre "Psicologia de la política".

Associació d'Estudis Universals L. L. J. (Durant i Bas, 5). — A les 18.00, el senyor A. Martínez Novelles parlarà de "Desenrotllament dels valors morals".

Branca Arjuna (Plaça Sant Miquel, 3). — A les 18.00, el doctor Antich dissertarà sobre "La mort".

L'ACTUACIO SOCIAL

ELS PATRONS

Gremi de Contractistes d'Obrers i Mestres de Cases de Catalunya (Rambla dels Estudis, 4, primer pis). — Aquesta entitat assabenta que el Consell de Treball de la Generalitat ha acordat desestimar per unanimitat els recursos interposats contra les sentències del Jurat Mixt de la Construcció (secció paletes) reiterants a incompliment de les bases d'aquesta secció, per haver pagat als paletes i manobres d'acord amb el pacte que firmaren el Centre de Contractistes i la C. N. T., declarat il·legal pel llavors governador, senyor Ametlla. Després del fall emés pel Consell de Treball ha quedat ben clar i terminant que tots els patrons vénen obligats a complir el que és preceptiu en les bases del Jurat Mixt i no en el pacte. Per tal d'orientar tots els patrons contractistes, siguin o no socis del Gremi, se'ls demana que passin pel seu estatge totes les tardes de les sis a les vuit, on els seran donades les instruccions pertinents encarrilades a defensar els seus interessos.

Associació de Patrons de tots els rams de Vidre pla de Barcelona. — En la reunió ordinària celebrada el dia 15 de febrer proposat queda constituïda la Junta Directiva en la forma següent: President, senyor Lluís San José Cano; vice-president, senyor Frederic Lluç i Serra; secretari, senyor Ramon Mulleres i Bernades; tesorero, senyor Lluís Rull i Vicià; vocals: senyors Josep Alonso i Tortosa, Joan Pedró i Mainou i Antoni Guardiola.

ELS OBRERS

Una protesta del Front Unic de Treballadors Mercantils. — El Front Unic de Treballadors Mercantils publica una nota en la qual protesta que els patrons dels establiments de Detall i Alimentació no compleixin els laudes de treball que foren dictats en virtut d'un pacte col·lectiu que fou acceptat lliurement per les entitats representatives dels patrons i dels obrers. Alhora posa en coneixement de l'opinió pública que la responsabilitat dels autoritats competents del que succeeixi per la seva passivitat, i els recorden que no havent facilitat a aplicar la llei quan els treballadors mercantils l'han transgredida, també han de fer-ho en el cas que ho sigui per les entitats patronals.

ANALISIS
MEDICAMENTOS PURS.
FARMACIA VDA D.
GENOVÉ RAMBLA, 5
FLORES, 5

Butlletí Pedagògic

UNIVERSITAT AUTONOMA

Visites al rector. — Ahir visitaren el rector, doctor Bosch i Gimpera, a l'objecte de complir-hi-ho, el nou comissari d'Ordre Públic, senyor Coll; l'alcaldia de Lleida, senyor Vives, i el catedràtic jubilat de la Universitat Central doctor Odón de Buen.

Seminari de Pedagogia. — Al Seminari de Pedagogia de la Universitat, durant els dies 5, 7 i 9 del mes que som, a les set de la tarda, el senyor Josep Estrella donarà un curs sobre "L'ensenyament secundari".

Provisió d'una beca. — La Universitat anuncia la provisió de la Beca de la Generalitat, fundada per l'antiga Diputació de Lleida, adscrita a la Facultat de Ciències. Està dotada amb dues mil pessetes anuals, i per a cursar els estudis de la llicenciatura, doctorat i ampliació d'un any d'estudi a l'estranger. Poden sol·licitar-la els alumnes que cursen a qualsevol de les seccions de la dita Facultat. Els altres detalls s'especificaran en l'anunci fixat a la secretaria general de la Universitat i al taulell d'edictes de la Facultat de Ciències. Les instàncies podran ésser presentades a la secretaria general fins a la una de la tarda del dia 12 del corrent mes.

Catedràtic a Madrid. — Avui marxà cap a Madrid el catedràtic de la Facultat de Medicina, doctor Gil Verdet, a l'objecte de ocupar part del tribunal d'oposicions a la Catedra d'Anatomia, de la Universitat Central.

ENSENYAMENT PRIMARI

Notes de la Secció Administrativa d'Ensenyament Primari. — Es trasllada al senyor Ferran Nuez Cortés disposició relativa a validesa possessòria a partir de la data del primer nomenament, per estar prestant en aquella data servei militar.

* S'ha pres nota-registre dels títols professionals de la senyora Teresa Jon, senyora Elvira Aliaga, senyor Antoni Planells, senyor Bonaventura Mir, senyor Miquel Callo i senyor Manuel Banyuls, i s'ha fet lliurament de la major part d'ells.

* El mestre Agustí Baucells i Coll haurà de presentar-se a la Secció Administrativa per tal de recollir un document que l'interessa, procedent de la Secció de Lleida.

* Promou expedient de jubilació per impossibilitat física la senyora Mercè Bonet.

* Es reclamen documents que interessin la Direcció general, a la professora d'adultes senyora Concepció Abad.

* Ha llocat expedient per legalitzar col·legi privat el senyor Antoni Planells.

* S'han presentat a la Secció per recollir llurs respectives diligències de mestres de Secció del Patronat Escolar tots els interessats, excepció feta de la senyora Cinta Pila Lluna i Llaurea.

* S'han despatxat, entre altres, expedients de passius, els que atenen la senyora Eufemàcia Sempere i senyora Antònia Fabre.

* S'ha rebut, i està a la disposició de l'interessat, el llibre de memòria nacional del senyor Antoni Saguier.

* Incoa expedient de jubilació, per impossibilitat física, el senyor Felícia Moliner, i un altre relacionat amb passius, el senyor Lluís Callo i Badalla.

* Per haver complert fèdta reglamentària, es declara la jubilació del senyor Vicenç Aster i Nadal, i es curven semblants expedients de la senyora Josefa Rabenous, respecte a dot, i senyora Anna Matibessich, donant compte de la seva mort, perquè cessi la tramitació del seu expedient.

* S'interessa document i certificacions de diversos mestres de les Seccions Administratives de València, Castella, Tarragona i Lleida, entre altres.

* Es reuniten nombrosos tel·legrames sol·licitant dades i xifres.

ELS MESTRES

Habilitació del Magisteri Nacional del Partit de Barcelona. — L'Habilitació del Magisteri Nacional del Partit de Barcelona pagarà els hovers, sense aduts, del mes de febrer propassat, al lloc de costum, en la forma que segueix: Dia de cinc a vuit del vespre: perceptors dels Municipis limitrofes i dels de Barcelona, els compresos entre les lletres A a la D, inclusivament. Dia 6, d'onze a una: els compresos entre les lletres E a la L. El mateix dia, de cinc a vuit: de la M fins a la R. Dia 7, de cinc a vuit: de la S a l'acabament. Dissabte, dia 10, de cinc a set: tots els perceptors que encara no hagin cobrat. Llevat dels assenyalaments anteriors, a casa de l'Habilitat, fins al dia 15, els dies feiners, de dotze a quatre.

MILERS DE RETALLS

acumulats durant la QUINZENA BLANCA de

EL BARATO

DEMA COMENÇARA LA VENDA AMB PREUS QUE SORPRENDRAN

SENYORS!

Aprofiteu l'ocasió que ofereix la secció de SASTRERIA d'aquest Magatzems

VESTITS A MIDA compresos gèneres, folres i confecció a 58, 70 i 90 pessetes

LLORENS
RAMBLA DE LES FLORES-30

BARCELONA AL DIA

L'Activitat Política

Acció Catalana Republicana

LA NOVA JUNTA DIRECTIVA D'ACCIÓ CATALANA REPUBLICANA

Abans d'ahir, divendres, es van reunir a l'estatge social d'Acció Catalana Republicana de Barcelona, els qui foren nomenats en la Junta general ordinària per a formar la Junta Directiva de l'Entitat Central del Partit. Hi assistiren els consellers sortints senyors Josep Barbery i Odo Hurtado i senyora Llebot, els quals donaren possessió als nous elegits de llurs llocs.

Feta la distribució de càrrecs, la Junta Directiva d'Acció Catalana Republicana de Barcelona quedà constituïda com segueix:

President, doctor Pere Domingo i Sanjaui; vice-presidents, primer, Eduard Ragasol; segon, Jaume Carroques; secretari, Andreu Baster i Duran; vice-secretari, Josep Boronat i Recasens; comptador, Adela Ramon; tresorer, Felip Fontova.

D'acord amb l'article 20, lletra b) de l'Estatut del Partit, es nomenen, per a formar part del Consell General d'Acció Catalana Republicana:

Consellers efectius, doctor Pere Domingo, Eduard Ragasol i Andreu Baster i Duran.

Consellers suplents, Felip Fontova, Adela Ramon i Josep M. Boronat i Recasens.

Finalment, per a representar l'Entitat a la Delegació Comarcal de Barcelona-Ciutat, foren designats els senyors Pere Domingo i Andreu Baster, suplents.

CONFERENCIA A CARREC DEL DOCTOR J. M. BELLIDO

En la data que oportunament es farà pública, organitzada per la Secció Universitaria de la Joventut d'Acció Catalana Republicana, donarà una conferència el professor de la Universitat doctor J. M. Bellido sobre el tema: "El III Congrés Universitari Català".

ATENEU CATALA REPUBLICA DEL DISTRICTE VI

(Carrer Aribau, 98, baixos)

Proseguint la tasca cultural, que és, amb la política, l'essencial de l'Ateneu, el C. D. ha iniciat la formació d'una Biblioteca a disposició de tots els socis i amics.

Espereu reunir dintre de poc temps, uns quants centenars de volums, amb l'entusiasta col·laboració dels consorci que no dubrem d'assolir i als quals el C. D. prega que dirigixin les seves aportacions i suggeriments als bibliotecaris de l'Ateneu, senyors Manuel Martín i Balp i Josep Fernández i Prat.

Esquerra Republicana de Catalunya

Per acord del Comitè Executiu Central del Partit, s'ha fixat la data del vinent dimenge, dia 11 de març, per a la celebració de la Diada dels Ajuntaments d'Esquerra Republicana.

El Secretariat d'Esquerra Republicana de Catalunya ha avisat que a la Diada s'han creat, entre tots els alcaldes i regidors triats pels partits que formen part de la Diada, tots els que han unitat en les darreres eleccions municipals.

El programa definit fins ara és el següent: Al matí, una comissió d'alcaldes i regidors disposarà un ramell de flors damunt la tomba d'En Francesc Macià. De deu a dotze, s'efectuarà una visita col·lectiva a les institucions modèliques de Cultura i d'Assistència Social: creades per l'Ajuntament de Barcelona. A les dotze, el conseller en cap de Barcelona, Carles Pi i Suñer, parlarà sobre "La nova Llei Municipal i els Ajuntaments d'Esquerra". A la una, l'honorable President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, donarà les orientacions polítiques als Ajuntaments d'Esquerra.

Altres actes que tindran lloc du-

rant la Diada, així com els llocs de reunió, seran oportunament anunciats.

Es ja urgent que tots els convocats envien les seves inscripcions per mitjà de les respectives Comarcals o directament a la Secretaria d'E. R. de C. Fontanella, 15, principal, tenint en compte que el preu total de la inscripció és de deu pessetes.

— A Avui, diumenge, a les onze del matí, tindrà lloc la inauguració del consultori mèdic que la Germanor de Consultors i Republicans de Gràcia ha instal·lat al seu local social del carrer de Santa Agata, número 40, principal (Gràcia). Hi assistiran el conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya, senyor Josep Dencàs; el conseller delegat d'Assistència Municipal de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Granier-Barrera; el conseller delegat del districte vuitè, senyor Benet Morri, i altres personalitats del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El programa que es desenvoluparà amb motiu de l'esmentada inauguració serà el següent: A les onze del matí, hissament de la nova bandera de l'entitat; a un quart de dotze, inauguració solenne del consultori mèdic i parlaments al·lusius a l'acte; a la una del migdia, xampany a honor de les personalitats concurrents a l'acte; a les cinc de la tarda, luit ball per una renomnada orquestrina i exhibicions.

— Ha quedat definitivament constituït el Casal d'Esquerra del Fort-Pius, amb domicili al carrer d'Ausiàs March, 143, pis. La seva Junta Directiva ha quedat constituïda en la següent forma: President, Josep Farró; vice-president, Francesc Estradé; caixer, Josep Aros; comptador, Enric Dolz; secretari, Llibert Reind; vice-secretari, Josep Bosch; vocals: Amadeu Claramunt, Ramon Latorre, Josep Dolz i Pere Burgos.

Els vinent dies 10 i 11 de març, corrent se celebrerà la inauguració del local; el dia 11, a les dotze del matí, se celebrerà un verumet a honor del president honorari, l'honorable conseller de Treball, senyor Martí Barrera.

Comissió Pro Monument Josep Moragues

El dimarts vinent, dia 6, a les deu de la nit, al Casal del Partit Nacionalista Català, com de costum, es reunirà la Comissió Permanent per tal d'el·lir definitivament el manifest adreçat al poble de Catalunya. Donada la transcendència important d'aquesta reunió, es prega a tots els senyors delegats la puntual assistència.

Miting de l'Aliança Obrera

Avui, diumenge, a les deu del matí, a la Biblioteca Modernista (Casanova, 3), l'Aliança Obrera celebrarà un gran miting de propaganda contra la reacció i el feixisme i per la unitat de la classe treballadora. Hi prendran part: Joan López, per la Federació Sindicalista Llibertària; Jaume Miravittles, pels Sindicats Expropiats de la C. N. T.; Rafael Vidella, pel Partit Socialista; Andreu Nin, per l'Esquerra Comunista; Francesc Arin, pels Sindicats de l'Oposició; Augustin Meurin, pel Bloc Obrer i Camperol; Josep Calvet, per la Unió de Rabassaires; i Josep Vila Cuena, per la Unió General de Treballadors, que presidirà.

Lliga Regionalista

Aquest matí, a les onze, al Coliseu Pompeu, de Gràcia, serà benedicida la bandera de la Joventut de la Lliga Regionalista d'aquella barriada. Parlaran en aquest acte: Francina Brasa i Filà, Josep Soler i Marçet, Marçell Moreta, Paulina Pi de Serra i Frederic Roda i Ventura. Si els és possible hi assistiran els senyors Cambó i Ventosa. Apadrinarà la bandera la senyoreta Isabel Ventosa de Despujol.

Registre Demografic

Naixements registrats ahir, dia 3.— Manuel Ródenes i Bonet, Ricard Orrech i Sebastià, Enriqueta Mandi i Prat, Maria Mir i Estruch, Enric Torro Guitierrez, Jaume Roca i Perolés, Carme Expósito Pedrós, Angela Sánchez i Pera, Maria Fernàndez López, Francesc Garcia i Cots, Marcel Plana i Febrer, Carme Mestre i Llopert, Joan Martínez Freix, Jordi Sánchez i Bosch, Antònia Corral i Sabater, Jaume Pou Posada, Maria Casadellà González, Flora Llinàs i Clotet, Carles Campos Avillar, Jordi León Luvilla, Jesús Aladrin Aladrin, Dolores Jaume i Martí, Anna Expósito i Boixaderes, Antònia Rovira, Regadera, Carles Ferrer Ofarte, Maria Teresa Mil i Prades, Josep Giamunt i Pubill, Joan Pagés i Tactosa, Teresa Aguilar i Brugués, Raimon Torres Torres, Ramon Coll i Maimí, Antoni de la Torre Colomina, Manuel Gra i Abat, Albert Serra i Gallarès, Carme González Castro, Angel Ruiz Eñja, Rogeli Herretero i Font, Mercè Santanes i Carretera, Josep Zorazora i Pomarès, Concepció Bort Zabala.

Defuncions registrats ahir, dia 3.— Pau Augé i Xancó, Emili Arment i Viosque, Francesca Català Chohr, Maria Pérez Pérez, Teresa Segarra i Cubells, Joan Baldich i Pou, Anna Madrid i Pérez, Remei Senis i Ventura, Angela del Castillo Llanes, Isabel Torra i Santagini, Pere Plensa Sans, Agustí Quintes i Robert, Cecília Masana Albendosa, Manuela Garcia Bravo, Pilar Llaure de Montoliu, Segimon Comes i Clara, Joan Montoliu i Molària, Mercè Plana i Aries, Jaume Ferrerons i Valls, Francesc Nogueras i Ventura, Martina Cubillo Roja, Josep Usó Galib, Josep Soler i Mas, Francesc Grinyó Pérez, Fernand Gineva Jimenez, Antònia Alhadejo Castillo, Estefania Forcada i Ferran, Antoni Morató i Sarda, Francesc Arment i Contes, Rosa Ocariz i Guibert, Angelina Medina Mater, Sebastià Oms i Santellu, Rafael López Sanchez, Francesc Mauri i Piner, Francesc Coll i Briañà, Agustina Roff i Sedó, Júlia Solís i Bandret.

VIDA CORPORATIVA

Societat Protectora d'Animals i Plantes de Catalunya.— Avui, a les onze del matí, celebrà reunió pública al seu estatge social (Via Laietana, 37, quart), per a tractar dels impostos sobre els gossos i llur vacunació i recollida per l'Ajuntament.

Lliga Comarcal de Catalunya.— Dimarts vinent, a les deu del vespre, tindrà lloc l'acte inaugural de la Lliga Comarcal de Catalunya, instal·lada a la plaça del Teatre, 3, pral.

El President de la Generalitat de Catalunya, l'alcalde de Barcelona i altres autoritats, han ofert la seva assistència.

Després de llegida la memòria de l'exercici pel secretari, senyor Francesc Perramon, el president de la Lliga Comarcal de Catalunya, senyor Francesc Glandell, descabellà el tema següent: "La comarca en l'organització interna de Catalunya".

Associació de Socorristes Mutus "La Abeja".— En Assemblea general darrerament celebrada, el Consell directiu quedà constituït com segueix: President, Candi Guinovart i Martí; vice-president, Ricard Alomar i Fiol; comptador, Francesc Peraire i Castells; tresorer, Ramon Fusté i Vilà; secretari, Lluís Avilés i Payà; vice-secretari, Manuel Roig i Rivero; vocals: Benet Cubells i Martínez, Tomàs Aloï i Ajkela, Antoni Pablo i Albert; Marçal Puigderrials i Vives, i per a revisors de comptes: Joan Ferrer i Garcia, Josep Sabater i Soler i Ramon Roca i Salvà.

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 3 DE MARÇ DE 1934

Des de la Cantàbria fins a Espanya, hi ha una depressió baromètrica situada a Gascònia, i que es desplaça cap a l'oest i Dinamarca, acompanyada de vents del nord-oest i notable desca de la temperatura, i es registren algunes nevades a les costes de la mar Bàltica.

Al centre i al sud d'Espanya domina el sol amb vents frívols, però persisteix el fred i les fortes gelades nocturnes.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

Domina el cel nubós i es registren boires al pla de Bages i a la vall de Ribes.

El vent bufon del nord, amb poca intensitat, i les temperatures són baixes.

La mínima d'avui, al Port de la Bonalgu, ha estat de 13 graus sota zero; a Múria, 7, i a Capdella i a Ribes, 5 graus també sota zero.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

LA MAR I L'AIRE

MOVIMENT DEL PORT

València entrats.— Vapor espanyol "Roberto R.", amb càrrega general i 9 passatgers, d'Algeciras; vapor italià "Franca Fazio", amb càrrega general i 12 passatgers, de Gènova; vapor anglès "Sarastone", amb carbó mineral, de Cardiff; vapor espanyol "Ciudad de Palma", amb càrrega general, 97 passatgers i correspondència, de Palma de Mallorca; vapor espanyol "Roy Jaime II", amb càrrega general, 28 passatgers i correspondència, de Màlaga; vapor alemany "Sarabruken", amb càrrega general i 3 passatgers, de Bremen.

València despatxats.— Vapor espanyol "Ciudad de Palma", amb càrrega general, cap a Palma de Mallorca; vapor espanyol "Altube Mendi", amb càrrega general, cap a Bilbao; vapor noruec "Lisire", amb càrrega general, cap a Casablanca; vapor espanyol "Vicente la Roca", amb càrrega general, cap a Ceuta i escales; vapor italià "Franca Fazio", amb càrrega general, cap a Gènova; vapor danès "Sigrid", amb càrrega general, cap a València; vapor anglès "Dundington", amb càrrega general, cap a Aguilas.

Exàmens de pilots.— Divendres finiren els exàmens per a pilots de la Marina mercant, a l'Escola de Nàutica. Foren aprovats catorze dels vint-i-un que ho havien sol·licitat.

El Tribunal examinador va

MOVIMENT DE L'AERIPORT

Moviment aeronàutic d'Escola Pel gener darrer va registrar-se a l'Aerodrom d'Escola d'Aviació Barcelona el següent resultat d'activitats aeronàutiques:

Escola, 733 vols; 55 hores 49 minuts.

Entrenament, 231 vols; 26 hores 1 minut.

Turisme, 30 vols; 3 hores 28 minuts.

Prova, 11 vols; 34 minuts.

Fotografia, 4 vols; 3 hores 21 minuts.

Reclam, 1 vol; 25 minuts.

Totals: 1.010 vols, 89 hores, 38 minuts.

En el transcurs d'aquest mes obtingueren el títol de pilot aviador els alumnes de l'esmentada Escola senyors Josep M. Mauri i Francesc Cibrer.

Ingressaren en qualitat d'alumnes pilots els senyors Josep Rifa, Josep M. Alabern, Antoni Baso i Ramon Arnó.

FETS DIVERSOS

Notícies Soltes

La nit passada entraren lladres a la casa Standard Electric, del carrer de Llúria, i s'emportaren aparells de ràdio que estaven valorats en unes divuit mil pessetes.

— A l'estació de Can Tunis uns vagons que estaven maniobrant van arregar l'obrer de la Companyia de M. S. A. anomenat Vicenç Alcaraz i li causaren lesions greus.

— En anar a recollir uns objectes que estaven dipositats en un recó de la planta baixa de l'ascensor instal·lat a l'estació del Gran Metro de la plaça d'Urquinaona en el moment precis que descendia fou agafat per aquest l'obrer David Jovellar Avenit, que sortí lesions qualificades de pronòstic reservat a la Casa de Socors de la Ronda de Sant Pere.

— Des d'una camioneta de guàrdies d'assalt que passava pel Saló de Sant Joan caigué, davant de l'estació de Rius i Taulet, el caporal de seguretat Manuel Mora i Llopia. Es produí lesions al genoll i mà esquerra, afortunadament de poca importància.

— Al seu domicili, carrer de Jerez, 40, baixos, el nen de dos anys Casimir Cases i Campmany, en un moment de distracció dels seus pares, caigué sobre un bras i es causà cremades de pronòstic reservat a la mà dreta.

— A la Ronda de Sant Pere es barallaren per assumptes de deutes Telesfor Vázquez Díaz, de vint-i-sis anys, i Carles Maristany i Casadevall, de trenta-set. Ambdós s'agrediren i es causaren mútuament diverses contusions i erosions de les quals foren curats a la Casa de Socors del districte.

— A les deu d'ahir al matí, al carrer de Puigmarí, un cotxe de tràfic animal que fugí atropellà Josep López López, de dotze anys, el qual fou auxiliat a la Casa de Socors de la Ronda de Sant Pere, per presentar diverses erosions.

— Conduint un carretó en un taller de caldereria situat al carrer de València, número 461, l'aprenent de quinze anys Josep Lloveres Aliga es produí l'amputació traumàtica d'un dit de la mà dreta. Fou auxiliat al Dispensari de Sant Martí, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Ahir al matí, quan treballava en una casa de menjars situada al carrer de Cirés, 16, el cuiner Lluís Zaira, de trenta-dos anys, es causà cremades a la mà i a l'antebraç drets.

— Ahir al migdia, quan fregava el sol en una botiga del carrer de Menéndez Pelayo número 106 Isabel Fernández Martínez, de quaranta-dos anys, es produí una ferida incisa al moynó dret.

— A primeres hores d'ahir a la tarda un individu penetrà a la botiga situada al carrer de Cardenal Casanoves, número 4, on hi ha instal·lada l'editorial del "Patufet" i després de violentar la porta metàl·lica, es tancà a l'interior de l'establiment amb la intenció de robar. Però un dels dependents, anomenat Juncada, que menjava en un lloc proper a la botiga, descobrí el lladre, al qual detingué i el lliurà a un urbà, que el conduí a la Comissaria de Policia del districte.

LES SARDANES

AUDICIÓ PER A AVUI

A la tarda Grup Renaixement (Creu dels Molers, 25). Cobla Barcelona Albert Martí.

— Agrupació Sardanista de Barcelona (Francesc Layret, 101). Cobla La Principal Barcelonina.

A la nit

Agrupació Sardanista de Barcelona (Francesc Layret, 101). Cobla Barcelona Albert Martí. En aquesta audició se celebrarà un concurs local de sardanistes. A l'objecte de seleccionar els que hauran de prendre part en el concurs que properament celebrarà la Lliga Sardanista de Catalunya.

Calzada, fotografies i bitllets del Banc d'Espanya; una cartera amb documents a nom d'Antoni Andreu.

El vinent dia 8, a les nou del matí, seran venuts en pública subhasta al Mont de Pietat de la Mare de Déu de l'Esperança, organisme de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estativitat, els empenyoraments de joells venuts abans del dia primer de desembre de 1933. L'entrada a la sala de subhastes es per la plaça de Jonqueres, núm. 2, entresol.

Continua oberta a l'A. E. P. l'Exposició Esperantista organitzada per la Secció d'Esperanto de l'Ateneu. Aquesta mateixa secció començarà aviat un curs elemental d'Esperanto.

Abrics i vestits girats queden nous — LA REFORMADORA Trafalgar, 9, 1.º — Tel. 15399

Ahir, a les dues de la tarda, al restaurant de l'Estació de M. S. A., va tenir lloc el dinar homenatge amb el qual els elements directius de l'Associació de Periodistes de Barcelona, van homenajar el seu president senyor Joan Costa i Déu, per la seva gestió al davant de l'Associació.

Occuparen l'ala dreta de la presidència, ultra l'homenajat, els senyors Casanoves, Regàs, Valls i Tavernier i Lledó i Figueres; prengueren seient al costat esquerre els senyors Selves, Xicota i Sentís.

A l'hora dels postres van arribar els senyors Companys i Pi i Suñer. L'apat, que fou molt ben servit, transcorregué en mig d'una cordial camaraderia.

Hi assistí un gran nombre de comensals, entre els quals figuraven algunes senyoretes i es van rebre gran nombre d'adhesions.

EXPOSICIO NOTABLE

Es notable per tots conceptes el mobiliari que hem vist exposat a la vitrina dels coneguts decoradors i ebenistes senyors Joan Busquets al passeig de Gràcia, núm. 36. Es tracta d'un conjunt de mobles de gust modern, amb totes les característiques de sobrietat i equilibri de volums i tonalitats que ja en manies ocasions hem pogut assenyalar en les obres d'aquests artistes. Es de remarcar també la insuperable execució de cada un dels components d'aquest conjunt no pas únicament per la traça de la mà d'obra, sinó per la saviesa tria de les matèries esmerçades que donen als mobles el veritable sentit de la sumptuositat. Es una làstima que aquesta notable obra no pugui ésser vista en el seu autèntic marc, és a dir, situada ja cada una d'aquestes peces al seu lloc corresponent.

El projecte de conjunt que ens han mostrat els senyors Busquets diu ben clar com guanyaran.

No podem passar sense felicitar els artistes de l'obra, però també especialment a la persona de bon gust que ha pogut fer-los la confiança d'un tal encàrrec.

Mobles

Liquidació rubrica per trasllat. Canals, núm. 25. Casa del moble. No us equivoqueu.

FITXES-FITXERS AGUSTI BO

CORTS CATALANES, 1934. TEL. 15399. BARCELONA

BEVEU AIGUA IMPERIAL

Relació dels objectes trobats a la via pública i dipositats a la Majordomia municipal a disposició de les persones que justifiquin que els pertanyen: Un passaport a favor de Pere Flavió Rodríguez; un moneder de pell contenint un bitllet del Banc d'Espanya i dues monedes; un clauer amb set claus; una cartera de pell amb documents a nom de Ferran Alonso; un aparell porta-cintus quilomètrics; un document i una cèdula a nom de Ramon Galí; una cartera amb documents a nom de Josep

Cafiaspirina

Contra tots els dolors

PAYO DUMER

Josep Llimona i Bruguera

ESCUPTOR

VIDU DE MERCE BENET I SALAS

President de la Junta de Museus. Medalla de la Ciutat. Membre de la Legió d'Honor de França. Cavaller de S. M. el Rei d'Itàlia. Membre de l'Acadèmia de Sant Fernando. Ex-regidor de Barcelona morí el dia 27 de febrer proppassat després de rebuts els Santa Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. B.)

Els seus fills Josep, Rafael, Maria i Lluís, fills polítics Xavier Bassols, Maria Utrillo, Domènec Carles, Pilar Barret, Carme Suqué i família tota, us preguen que vulgueu assistir als funerals que, per l'etern descans de la seva ànima, se celebraran el proper dimarts, dia 6, a dos quarts d'onze del matí, a l'església parroquial de Nostra Senyora de la Concepció; restant-vos molt agrats.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

Agraden més

Són fines i cruixeixen en menjar-les. Agraden més que les altres Marias. Torrades delicadament, en el seu punt més just, obtingut en forn elèctric, de precisió. Nutritives i de bon palir. Decididament, agraden més perquè són altres coses.

Mengeu també Ch. quillo, la guiso que és el més bonic.

MARIA ARTIACH

PAGUET DE 200 GRAMS. UNA PASTISSA DE 100 GRAMS. 10 CENT.

ARTIACH

